75STE JAARGANG No. 9829

VRIJDAG 30 MEI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen ; Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23330 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Heden morgen werd de prefabricated verkeersstoel op de hoek Berg Altena—Oranjestraat met een hijskraan op zijn fundament neergelaten. Binnenkort zal vanaf deze „kansel" een almachtige verkeersagent middels een aantal verkeerslichten de scepter zwaaien over de duizenden auto's, die op dit punt dagelijks van en naar de stad passeren.

Zullen Franse socialisten zich achter DE GAULLE scharen?

Maarschalk Juin en Robert Lacoste als toekomstige ministers genoemd

Parijs. — Nadat generaal de Gaulle gisteravond de uitnodiging van president Coty had aanvaard om een nieuwe regering te vormen, gaf hij een verklaring uit waarin onder anderen gezegd wordt dat een regering onder zijn leiding voor een bepaalde periode zal moeten beschikken over volmachten en een mandaat zou moeten krijgen om grondwetsherzieningen, betreffende een scheiding wetgevende en de uitvoerende macht uit te voeren. Bovendien moest dit mandaat de regering machtigen een verhouding tussen de Franse republiek en de met haar verbonden volkeren voor te bereiden en voor te leggen aan een volksstemming.

Generaal De Gaulle verklaarde alleen dan de leiding van de regering op zich te willen nemen indien deze onmisbare voorwaarden zouden worden ingewilligd.

Een belangrijk element in de jongste ontwikkeling in de politieke toestand in Frankrijk is de koerswijziging van de socialisten, die na aanvankelijk volkomen afwijzend tegenover generaal De Gaulle te hebben gestaan, besloten hun secretaris generaal Mollet aan te wijzen voor contact met De Gaulle, waarmede de weg voor een verzoening tussen de socialisten en De Gaulle schijnt te zijn geopend.

President Coty is vandaag onderhandelingen begonnen met de politieke leiders over de voorwaarden die generaal De Gaulle gesteld heeft voor zijn terugkeer aan de macht als hoofd van een „regering tot redding van de natie".

Tot vrijdagochtend vroeg hebben de aanhangers van de generaal in Parijs feest gevierd. Het communistische vakverbond C.G.T. daarentegen heeft in de vroege ochtenduren van heden de arbeiders opgeroepen hun eenheid te tonen door stakingen en botsingen.

De onderwijzers gaan vooraan in de protestactie. Verscheidene onderwijzersbonden hebben hun leden voor vandaag opgeroepen tot een staking van 24 uur.

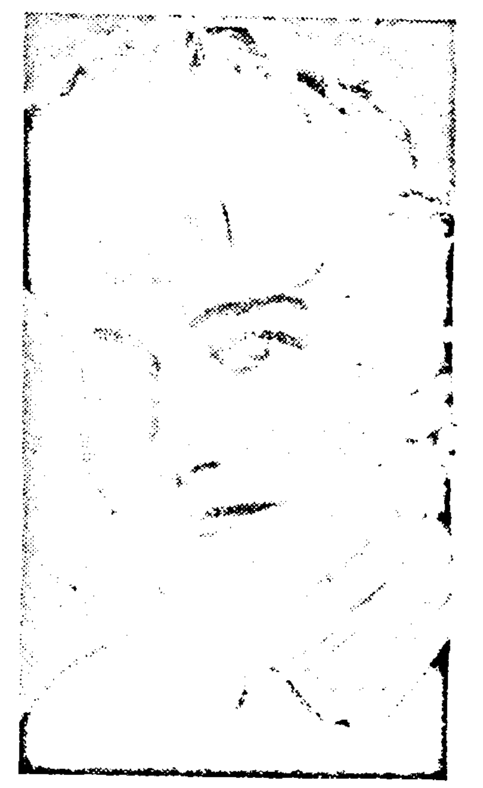
Een van de belangrijkste vergaderingen vandaag zal die van de socialistische parlementsfractie zijn, die zich zal beraden op de door De Gaulle gestelde voorwaarden.

De Gaulle wil gedurende een vastgestelde tijd (vermoedelijk een jaar) — regeren zonder parlement. Hij wil een volksstemming over een wijziging van de grondwet, die een duidelijke scheiding te weeg brengt tussen de bevoegdheden van de uitvoerende en de wetgevende macht.

Hij eist dat alle nationale (niet communistische) partijen het eens zijn over het investituur als premier.

De laatste horden in deze grote crisis moeten dus nog worden genomen. De beslissing zal binnen enkele dagen vallen. De meeste waarnemers zijn van mening, dat De Gaulle in de assemblee de steun zal krijgen die hij verlangt. Meer dan 30 van de honderd socialisten zijn al over stag gegaan en er zijn aanwijzingen dat er meer zullen volgen. De radicalen van Mendes-France, die ook zeer vijandig tegenover de generaal hebben gestaan, zijn evenens bezig van inzicht te veranderen.

In politieke kringen worden, uiteraard met het nodige voorbehoud, reeds enkele namen voor een ministerfunctie genoemd. Zo gelooft men dat De Gaulle de medewerking zal verzoeken van Vincent Auriol (minister van staat), maarschalk Juin (landsverdediging), Louis Joxe (buitenlandse zaken) en Robert Lacoste (binnenlandse zaken).

Ans Koppen maakt deel uit van de Toneelgroep '58", die binnenkort naar Curaçao en Aruba komt om daar opvoeringen te geven van het Franse blijspel „De man, de vrouw en de moord", alsmede van Eugene O'Neills drama: „Een maan voor de misdeelden". Ans Koppen werd geboren in Amsterdam. Zij bezocht de Toneelschool aldaar. Daarna werd zij geëngageerd bij het Centraal Toneel onder leiding van Cees Laseur. Zij speelde o.a. in „Mannen in 't Wit" van Sydney Kingsley, „Afkloppen" van Anthony, Celia in Shakespeare's Naar 't U lijkt". Vandaar ging zij naar de Amsterdamse Toneelvereniging onder leiding van Albert van Dalsum, en speelde daar o.a. in Shakespeare's „Midzomernachtsdroom". „De vrouw in haar bloei" van Denis Amiel, in „Artisten Ingang" van Hart en Kaufmann. Daarna speelde zij bij losse gezelschappen, o.a. Mariken in „Mariken van Nimweghen" en Sanderyn in „Lancelot ende Sanderyn". Verder trad zij op als cabaretiere bij Wim Sonneveld en Johan Kaart en in radio-hoorspelen bij de verschillende radio-omroepen. Ook is zij geëngageerd geweest bij Herman Bouber, en speelde daar o.a. Anna Daalders in „De Zaak A.D." en Feetje in „Geef mij maar een schip". Zij maakte een tournee naar West-Indië en ging tweemaal naar Indonesië.

Beslag op Indonesische eigendommen opgeheven

's-Gravenhage. — De president van de rechtbank te 's-Gravenhage jhr. mr. G. Witsen Elias, heeft in zijn uitspraak in een kort geding het beslag op Indonesische eigendommen in Nederland, dat de heer van der Haal had doen leggen, opgeheven, omdat naar zijn mening de Indonesische staat niet onderworpen is aan de Nederlandse rechtsmacht. De Nederlander, die in Monaco woont, had beslag laten leggen op de concessierechten die de Billiton-Maatschappij aan Indonesië uitkeert en op het pand van de Bank Indonesia in Amsterdam, omdat hij zich financieel geschaad acht door de naasting van Nederlandse bedrijven in Indonesië. De heer van der Haak zegt een mijnconcessie voor drie miljoen, aandelen in een suikeronderneming ter waarde van N.f 750.000 en een huis in Indonesië te bezitten.

N. V. ANTILLIAANSE BIERBROUWERIJ zal aan 70 arbeiders werkgelegenheid bieden

Willemstad. — Binnenkort zal worden begonnen met de bouw van een bierbrouwerij op Curaçao, zo deelde ons gistermiddag de heer H. J. Sprock mede tijdens een onderhoud, dat wij met hem mochten hebben. De heer H. J. Sprock is directeur van de N. V. Antilliaanse brouwerij, die op 2 april j.l. werd opgericht.

Het maatschappelijk kapitaal van de maatschappij bedraagt 1 miljoen gulden, verdeeld in tienduizend aandelen van elk ƒ 100,—.

De oprichting van de N.V. stond pas vast nadat men van het gouvernement de garantie had gekregen, dat er een nieuwe waterdistillatie-inrichting zou komen. Dit kwam in 1956 vast te staan. De heer Sprock vertrok toen naar Nederland om daar besprekingen te voeren met de Amstelbrouwerij, die uiteindelijk de technische kant van de maatschappij op zich nam, zoals bijvoorbeeld de levering van de machines, de bouw van de mouthuizen, e.d.

Het plan van de heer Sprock ontmoette bij de „Amstel" veel sympathie, daar men het succes van een soortgelijke fabriek, de Surinaamse brouwerij N.V., die het Parbo-bier levert, had gezien.

Bij de oprichting van de Surinaamse brouwerij bestond zo weinig belangstelling voor het plan, dat besloten werd er een besloten N.V. van te maken, doch nu betreuren er velen spijt van, dat zij geen aandelen hebben gekocht, want de productie van het Parbo-bier moest reeds na een jaar draaien worden verdubbeld, van 15.000 hl. tot 30.000 hl.

De Antilliaanse brouwerij zal beginnen met een kapaciteit van 30.000 hl., doch de produktie zal bij de 20.000 hl. komen te liggen. Op het ogenblik wordt 19.000 hl. bier geïmporteerd. Over de prijs wilde de heer Sprock zich nog niet uitlaten. Dat deze nieuwe onderneming zal slagen betwijfelt de heer Sprock niet. De aandelen-verkoop zal waarschijnlijk in oktober beginnen. In totaal worden er ƒ 400.000,— aan aandelen op de markt gebracht. Het bedrijf zal aan ongeveer 70 mensen werkgelegenheid bieden.

De bijprodukten van de maatschappij

Natuurlijk zal de brouwerij zoals elk andere brouwerij bijprodukten leveren, die van niet te schatten waarde zijn. 65% Van de proteïne van het bier-ingrediënt wordt gebruikt voor het bereiden van bier, dus blijft er nog 35% over, die gebruikt wordt voor de bereiding van krachtvoer voor melkvee, voor Brewers Yeast, de rijkste vitamine-bron van het B-complex en voor kippenvoer. De ingrediënten voor het hier te bereiden bier zullen door de „Amstel" worden geleverd. De hele brouwerij zal van de nieuwste machines worden voorzien, en men hoopt in december 1959 het eerste potje bier te leveren.

Het bier zal in flessen en zeer waarschijnlijk ook in vaten worden geleverd, niet in blikken, want dat is voorlopig nog te duur.

De plaats van de brouwerij

De plaats waar de brouwerij komt te staan is het Skatteneiland tegenover de chocolade-fabriek Icasa. Er worden nu reeds boringen verricht om de draagkracht van de grond te berekenen. De grondbelasting van de fabriek is zeer groot en architekt Fresco, die belast is met het ontwerp e.d., kennende, wordt dit een even stevig als mooi gebouw.

Het eiland heeft een oppervlakte van 36.000 m2., doch de fabriek zal slechts één-derde gedeelte daarvan beslaan, de rest wordt gebruikt voor de bouw van woningen der employees van de fabriek, aangezien dit een continu-bedrijf is en er geregeld krachten bij de hand moeten zijn.

Joegoslavische bisschop brengt bezoek „ad limina"

Vaticaanstad. — Mgr. Franjo Seper, titulair bisschop van Philippopolis en coadjutor „Sedi Datus" van Zagreb, bevindt zich al tien dagen te rome. Zoals bekend, is de bewegingsvrijheid van de aartsbisschop van Zagreb, kardinaal Stepinac, beperkt tot de stad Krasic.

Het is de eerste keer sinds tien jaar, dat een Joegoslavische bisschop naar Rome is gekomen om zijn bezoek „Ad Limina" te brengen.

De datum van zijn audiëntie bij de paus is nog niet vastgesteld. Zijn bezoek is omringd door de grootste geheimhouding.

Door Nederlanders opgerichte monumenten in Noord-Sumatra verwoest

Djakarta. — Volgens uit Medan in Djakarta ontvangen berichten, werden op het voornaamste plein van de hoofdstad van Noord Sumatra twee monumenten, die destijds door de Nederlanders waren opgericht en thans als „relikwieën van het kolonialisme" worden beschouwd, in de loop van verleden week verwoest.

Het waren het Atjeh-monument ter herinnering aan de strijd in Atjeh van een halve eeuw geleden en een fontein voor hotel „De Boer" in Medan met een beeld van de Nederlandse planter Nienhuis, die de oerwouden rondom Medan had ontgonnen tot de rijkste ondernemingsgronden in Indonesie.

Beide monumenten werden vernield op de „dag van het nationaal ontwaken", omdat zij „het kolonialisme en imperialisme symboliseerden".

In Bogor, zestig kilometer ten Zuiden van Djakarta, nam de legerofficier majoor firman een houweel ter hand om daarmede het voetstuk van een 24 meter hoog monument, dat op 1 kilometer afstand van het presidentieel palcis op een belangrijke wegsplitsing stond, aan brokken te hakken. Ook dit monument werd beschouwd als een symbool van het Nederlandse kolonialisme. De gemeenteraad van Bogor, het voormalige buitenzorg, had tot afbraak van dit monument besloten en president Soekarno had er zijn goedkeuring aan gehecht. In de plaats daarvan zal thans een nationaal monument worden opgericht.

De onafhankelijke „Times of Indonesia" in Djakarta, die een loftuiting publiceerde voor majoor Ong en Guan in Singapore, die een campagne heeft aangekondigd voor het geven van nieuwe namen aan elke straat, welke aan het koloniale regiem herinnert, bracht het afbreken, nu acht jaar geleden, van het van Heutz-monument in Djakarta in herinnering. „Niets is zo uitgesproken belachelijk als Aziatische steden met straatnamen en monumenten, die herinneringen aan koloniale uitbuiting", aldus de „Times of Indonesia."

Eenheidsfront in SURINAME publiceert beginselprogramma

Nog geen definitieve positiebepaling van K.T.P.I.

Paramaribo. — In het opnieuw gepubliceerde beginselprogramma van het Eenheidsfront worden in de paragraaf over sociale aangelegenheden de volgende punten genoemd:

1. Uitbreiding en verbetering van de sociale regelingen, in overeenstemming met de economische draagkracht der bevolking.
2. Bevordering van deugdelijke vakopleiding en van bonafide vakorganisatie.
3. Bestudering van geëigende maatregelen tot bevordering van de bestaanszekerheid van de kleine zelfstandigen.
4. Bestudering van de mogelijkheid tot algemene verzekering der bevolking tegen de gevolgen van ziekte, invaliditeit ouderdom en verlies van bestaansmiddelen buiten eigen schuld.
5. Streven naar verhoging van het levenspeil door een prijs- en loonpolitiek, die tot vergroting van de koopkracht der bevolking leidt.
6. Krachtige maatregelen tot verruiming van produktieve werkgelegenheid.

Onder economische aangelegenheden worden onder meer genoemd:

1. Krachtige stimulering van de investering van buitenlands kapitaal o.m. door het scheppen van een politiek en fiscaal gunstig klimaat.
2. Uitbreiding van het landbouwareaal en bevordering van de produktiviteit in de landbouw ten behoeve van de voorziening in de binnenlandse consumptie tegen redelijke prijzen en van lonende export. Rekening zal worden gehouden met de doelmatige spreiding der diverse gewassen.
3. Aanpassing van de agrarische structuur aan de behoeften van de landbouw.
4. Bevordering van mechanisatie in de landbouw.
5. Bevordering van mijnbouw, bosbouw, veeteelt en visserij alsook andere bedrijven voor de primaire produktie.
6. Stimulering van de oprichting van levenskrachtige binnenlandse industrieën en andere bedrijven.
7. Zorg voor een aktieve handelsbalans, althans wat de consumptiegoederen betreft.
8. Aanvoer van arbeidskrachten uit het buitenland ter versterking van de arbeidsmacht, voorzover zulks economische en sociaal verantwoord is.
9. Bevordering van het toerisme.

In de afgelopen week werden weer vele verkiezingsbijeenkomsten belegd.

Het comité eenwording Creolen besloot geen eigen kandidaten te stellen, doch het Eenheidsfront te steunen. Ook de ambtenaren zagen af van hun voornemen kandidaten uit eigen kring te stellen.

De nieuwe groepering, de Nationale Unie, heeft zich nog niet definitief uitgesproken over de vraag of zij eigen kandidaten zal stellen. Over dit punt is tweespalt in eigen boezem ontstaan.

Geruchten als zou de KTPI onder bepaalde voorwaarden bereid zijn tot samenwerking met het Eenheidsfront, werden van KTPI-zijde tegengesproken. Of zij met de NPS-PSV-VHP-combinatie in zee zal gaan, staat ook nog niet vast.

Anti-joodse acties in ghetto te Rome

Rome. — In het oude Ghetto van Rome, dat nog steeds hoofdzakelijk door Joodse gezinnen wordt bewoond, hebben zich anti-Joodse relletjes voorgedaan, waarbij leuzen werden geschilderd op de muren van een synagoge en op gedenktekenen voor in de oorlog in het Italiaanse leger gesneuvelde of door de Duitsers terecht gestelde Joden met verf werden besmeurd.

De bedrijvers der relletjes waren jongelieden van de nieuw-fascistische beweging.

Persbureau's U.P. en I.N.S. gingen fusie aan

New York. — De Amerikaanse Persbureaus United Press en International News Service hebben meegedeeld, dat zij een overeenkomst hebben gesloten, waarbij zij tot een agentschap, genaamd united Press International, worden verenigd.

Frank Bartholomew, president en algemeen directeur van U.P., wordt president van de organisatie en An Ingsbury Smith, vice-president en algemeen directeur van I.N.S., vice-president.

De fusie geschiedde onder meer uit economische overwegingen.

U.P. werd in 1907 opgericht door de dagbladgroep Scripps-Howard. I.N.S. werd in 1909 opgericht door de dagbladorganisatie van William Randolph hearst.

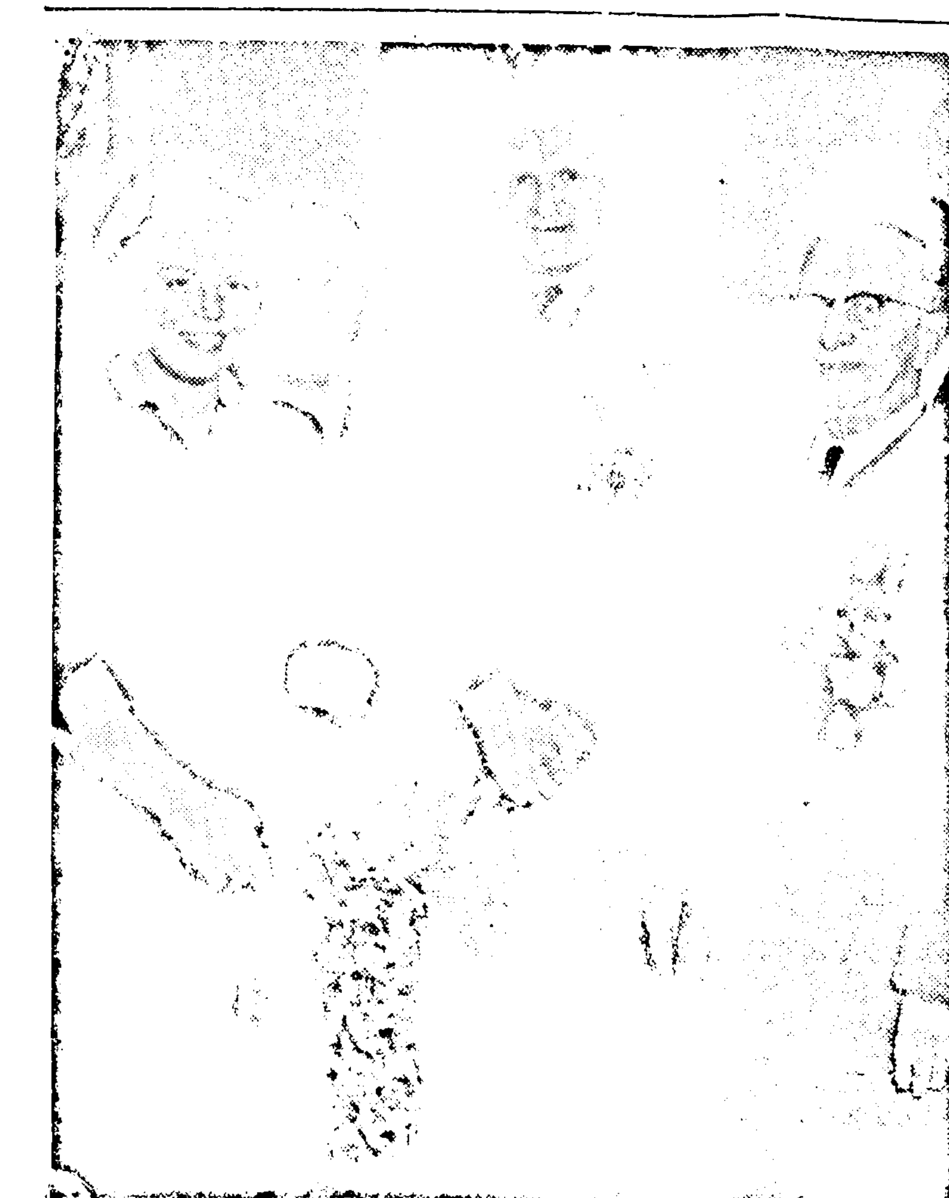
Er is op 16 mei tot de fusie besloten. Met de bekendmaking werd echter gewacht, totdat praktische kwesties geregeld konden worden.

Bartholomew zei, dat bezuiniging van belang was bij het nemen van het besluit tot de fusie. De kosten van het vergaren van nieuws en het overzenden van berichten en foto's zijn door toepassing van allerlei moderne methoden steeds duurder geworden.

Sedert september van vorig jaar werd aan de fusie van beide Persbureaus gewerkt, aldus Bartholomew.

Een woordvoerder van de I.N.S deelde mede, dat de fi[illegible] van beide maatschappijen niet onder de fusie valt.

De Amerikaanse onderminister van Justitie, Hansen, die belast is met de afdeling anti-trustwetten heeft te Washington meegedeeld, dat hij nog niet weet, of de anti-trustwetten op de fusie van toepassing zijn.

H.K.H. Prinses Beatrix bracht een bezoek aan Belgische en Luxemburgse invalide oud-strijders, die op uitnodiging van de MOVEO o.a. een bezoek aan Madurodam brachten. In het restaurant maakte H.K.H. Prinses Beatrix kennis met een aantal van de oorlogsinvaliden.

Opstandelingen op Halma-Heira werden omsingeld

Djakarta. — Radio-Djakarta heeft gemeld, dat de troepen der centrale regering de opstandelingentroepen op Halma-Heira, in de noordelijke Molukken, hebben omsingeld. De opstandelingen werden uit Djailolo, de hoofdplaats van Noordelijk Halmaheira, verdreven naar de destijds door de Japanners aangelegde verdedigingslinies.

Verwacht wordt, dat de opstandelingen zullen trachten zich tot guerillabenden te organiseren.

Radio-Djakarta deelde voorts mede, dat bij de jongste operaties rondom Djailolo op de opstandelingen twee bren-machinegeweren, acht sub-machinegeweren, drie bazooka's, drie pistolen, een mortier en negen geweren werden buitgemaakt.

Volgens de jongste berichten uit Noord-Celebes, zouden daar vier schepen van de opstandelingen tot zinken zijn gebracht en dertig rebellen zijn gedood tijdens de luchtaanvallen, die de luchtmacht der centrale regering in het begin van deze maand heeft uitgevoerd.

Hoofdinspecteur PAUL benoemd tot commissaris

Willemstad. — Met ingang van juni 1958 is de heer P. Paul, hoofdinspecteur van Politie alhier, benoemd tot Commissaris van Politie en met ingang van dezelfde datum gedetacheerd op Aruba.

Frater Realino viert morgen zijn gouden kloosterfeest

Verzamelaar van historische merkwaardigheden en bewonderaar van de natuur

Willemstad. — Morgen, zaterdag 31 mei, zal het een halve eeuw geleden zijn, dat Frater M. Realino Janssen lid werd van de congregatie der Fraters van Tilburg. Frater Realino zal dit gouden klooster-jubileum in intiewe kring vieren, doch morgenavond van 17 tot tot 18.30 uur zal er in het St. Thomascollege gelegenheid zijn de jubilaris te feliciteren, waarvan • zeker zeer velen gebruik zullen maken.

Frater M. Realino Janssen werd 18 november 1889 te Zwolle geboren.

Op 31 mei 1908 trad hij in als lid van de Congregatie der Fraters van Tilburg en arriveerde op 2 februari 1917 te Curaçao. Tot 1 maart van dat jaar was hij verbonden aan de St. Vincentiusschool, maar werd op gemelde datum als Hoofd van het St. Thomascollege aangesteld bij de zogenaamde „hollandse afdeling." Gedurende een tweetal jaren nam hij deze functie waar. Frater Realino had evenwel buiten school nog zeer veel belangstelling voor de natuur der Nederlandse Antillen. Als een gelukkig gevolg van ernstige studie verschenen van zijn hand twee uitgediepte werkjes, een over aardrijkskunde en een over plantkunde van de Ned. Antillen. De boekjes waren zo samengesteld dat ze behalve nuttige werkjes bleken te zijn voor de Muloklassen, tevens alle gegevens bevatten die ze wetenschappelijk volledig maakten.

De Redactie der Kath. Encyclopedie kon dan hier ook moeilijk een competenter medewerker vinden voor het samenstellen van nauwkeurige en verantwoorde artikelen over de Ned. Antillen. Ten einde een juister beeld van de Bovenwindse eilanden te kunnen geven, maakte Fr. Realino in 1932 een studiereis naar deze eilanden.

Vanaf het begin had ook het verzamelen van historische merkwaardigheden, zoals dat geschiedde in het Curaçaos museum van het St. Thomascollege, zijn warme belangstelling.

Toen Curaçao zelf zijn openbaar museum kreeg, en vele museumartikelen werden overgedragen, kwam Frater Realino enige jaren in de Raad van dit Museum. Daar staat hij ook met de andere bestuursleden vereeuwigt op een schilderstuk, dat zeer wel met de opvattingen strookt van de eminenten promotor van dit museum, Dr. Ch. Engels.

De vooruitgang op onderwijsgebied concretiseerde in de oprichting van een katholieke H.B.S voor jongens tot wier begin in 1947 werd besloten. Als eerste leraar voor deze geselecteerde klas werd Frater Realino aangewezen. Toen vond deze klas nog onderdak op de Mulo aan de Hoogstraat. Tot 1950 bleef de jubilaris met deze taak belast. Op 1 januari van dit jaar werd hij gepensionneerd. Reeds het jaar daarvoor bij gelegenheid van de verjaardag van Hare Majesteit Koningin Juliana werden ook van andere zijde zijn voortreffelijke verdiensten erkend en werd hij benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Frater Realino, stil van nature, die zonder veel ophef dagelijks zijn degelijk onderwijs gaf, deed dit met een volhardende en voorbeeldige trouw en zijn duizenden oudleerlingen zullen zich hem moeilijk anders kunnen voorstellen dan zij hem altijd gekend hebben: rustig verklarend, geduldig ... mate en steeds behulpzaam. Maar ook buiten de school was hij voor velen iemand, wiens betrouwbare kennis op hoge prijs werd gesteld en menige studiereis werd vruchtbaarder waar de ondernemer in een gesprek met Frater Realino in korte tijd wonderwel georienteerd raakte. Ook na zijn actief leven in de school heeft Frater Realino de boeken geen vaarwel gezegd. Na zijn kloosterlijke plichten blijven ze hem zijn dierbaarste vrienden. Jarenlang reeds verzamelt Frater Realino de boeken, artikelen en publicaties betreffende het Westindisch gebied en de statige rij werken, waartoe de verzameling is uitgegroeid, vormen de afzonderlijke en waardevolle „Westindische Bobliotheek" van het St. Thomascollege.

Besluiten wij met de wens dat God dit rijke leven nog vele jaren voor ons en tot heil van de Ned. Antillen moge sparen.

Giften voor de brandslachtoffers

Willemstad. — Gisteren zijn bij het Rode Kruis de volgende giften voor de brandslachtoffers binnengekomen.

K.V.P. ƒ 100.—;
Martis en zonen ƒ 100.—;
Wilhelminaschool ƒ 51.79;
De heer Santine ƒ 25.—;

Gisteren werd enig keukengerei gekocht van het bedrag dat reeds eerder werd ontvangen, en onder de slachtoffers verdeeld. Het comité rekent op de medewerking van alle handelaren.

Al is hetgeen men wil schenken, in niet al te goede staat, het wordt gerepareerd alvorens het aan de slachtoffers wordt overhandigd.

C.C.C. Nieuws

Willemstad. — Tijdens een vergadering van de Raad van Algemeen beleid van het Cultureel Centrum Curaçao, is het vorige bestuur herkozen. Dit bestaat uit de heren J. W. Bennebroek Gravenhorst, voorzitter, J. R. Quast, vice-voorzitter, Dr. L. A. G. O. Lashley, secretaris, Mr. F. A. Jas, penningmeester, mevrouw M. Henriquez, commissaris, H. Beaujon commissaris, en B. Ph. Römer, commissaris. Verder vernemen wij, dat hedenavond om 24.00 GMT een speciale uitzending gewijd aan de uitslag van de muzekprijsvraag door Radio Nederland Wereldomroep zal worden uitgezonden.

Amerikaans Legioen herdacht Gevallenen

Willemstad. — Hedenochtend vond op de Protestantse begraafplaats aan de Roodeweg een kleine plechtigheid plaats. Het Amerikaanse Legioen van Curaçao Post no. 8 herdacht de gevallenen in de afgelopen wereldoorlog. Onder de aanwezigen bevonden zich Z.E. de Gouverneur, Gezaghebber Gorsira, Statenvoorzitter J. Isa, de Consul Generaal van Amerika de heer Pallister, de C.Z.N.A., de heer Goossens, en de deken van het Korps Consulaire, de heer Maduro.

Nadat de leden van Post No. 8 bij het graf van Leonard B. Smith, waar de plechtigheid werd gehouden, waren aangekomen sprak de Amerikaanse Consul een reden uit. Wijlen Leonard B. Smith was op het einde van de 19de eeuw gedurende veertien jaar Amerikaans consul op Curaçao.

Na de speech van de Amerikaanse consul bedankte de commander van het Amerikaanse Legioen Post No. 8 de heer Harold Salas de aanwezigen voor hun belangstelling waarna aalmoezenier James Reacan een gebed las. De plechtigheid, werd besloten met de Amerikaanse taptoe tijdens een twee minuten stilte, in acht genomen door de aanwezigen.

Varieté-avond van „Unitas" te Suffisant

Willemstad. — Op zondag 1 juni a.s. geeft de muziekvereniging „Unitas" onder leiding van de heer Willem Vyent een varieté-avond te Suffisant.

Op het programma staan verscheidene muziek- en zangnummers, terwijl er ook gedeclameerd zal worden. De voorstelling begint om 8 uur 's avonds en wordt gehouden in Barak 17 te Suffisant.

Mej. Priest en St. Jago in „Bongo" programma

Willemstad. — Hedenavond om 18.50 uur zullen mej. Stella Priest en Myrna St. Jago in het Bongoprogramma van de Wereldomroep spreken. Dit programma zal door Radio Hoyer I en II worden gerelayeerd. Zoals bekend vertoeven Stella Priest en Myrna St. Jago momenteel voor studie in Nederland.

Lijst gevonden voorwerpen

1 rode plastic portemonnee inhoudende klein geldsbedrag; 1 bankbiljet en 1 munt van Curaçao; 1 wasbriefje; 1 gouden ring met inscriptie „D.P."; 1 Ziekte Regelingkaart t.n.v. L. van 't Kruis; 1 Belichtingsmeter merk „IKOPHOT"; 1 bruin lederen portemonnee, inhoudende een geldsbedrag.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het hoofdbureau van Politie, Kamer 5-A.

Vanavond komen de Imelda-kleuters op de planken

Oranjestad. — Vanavond wordt in Sociedad Bolivariana de première gegeven van de kleuter-uitvoering van de kinderen van de St Imelda-kleuterschool. Het stuk heet de „Tovercirkel". De zaal is geheel uitverkocht. Ook de kindervoorstelling van woensdagmiddag in De Veertheater is geheel uitverkocht.

Deze avond is de inleiding voor een grote inzamelingsaktie om te komen tot de bouw van een kleuterschool voor Oranjestad.

Jaarverslag stichting reclassering en kinderbescherming op Curacao

Willemstad. — Uit het Jaarverslag van de stichting voor reclassering en kinderbescherming op Curaçao ontlenen wij het volgende:

Werkzaamheden

Voorlichting:

Het totaal aantal uitgebrachte rapporten over 1957 bedraagt 128, als volgt te preciseren (tussen haakjes het aantal uitgebrachte rapporten in 1956):

53 (44) op verzoek van de rechterlijke macht; 6 (17) op verzoek van advocaten; 0 (3) op verzoek van beklaagden; 0 (1) op verzoek van Stichting voor Recl. op Aruba; 38 (16) in verband met voorwaardelijke invrijheidstelling; 1 (0) op verzoek van de Secr. Raad voor Kinderb. Nederland; 30 (0) persoonsrapporten; 0 (13) betreffende uit het G.O.G. ontslagenen. 128(94) Totaal.

Werd in het jaarverslag over 1956 reeds gewezen op de opmerkelijke stijging van het aantal rapporten uitgebracht ten behoeve van de rechterlijke Macht, ook in dit verslagjaar zien wij de stijging zich voortzetten.

Van 24 in 1955 liep het aantal op tot 44 in 1956, terwijl er nu een totaal van 53 is bereikt.

Naast het oplopende getal „voorlichtingsrapporten", die worden uitgebracht op verzoek van de Officier van Justitie, Rechter, verdediger of beklaagde zelf, en waarin behalve milieus en persoonsbeschrijving ook een conclusie en advies worden gegeven ten aanzien van de aard der op te leggen straf en eventueel te nemen maatregelen, bestaat sinds kort het z.g. „persoonsrapport", hetwelk wordt uitgebracht op verzoek van de officier van Justitie, voordat de zaak op de terechtzitting is behandeld en in hetwelk de rapporteur uitsluitend licht werpt op de persoon van verdachte en diens milieu en zich onthoudt van conclusie of advies. Uit het feit, dat er steeds meer voorlichtings rapporten worden aangevraagd en dat er een persoonsrapport aan het strafdossier wordt toegevoegd in het stadium van vooronderzoek, blijkt, dat de reclasseringsgedachte langzaam aan terrein wint en dat men slechts vonnis wil vellen na zo uitvoerig mogelijk te zijn voorgelicht.

De meeste rechters maken van deze voorlichting een dankbaar gebruik en stellen de aanwezigheid van de reclasseringsambtenaar op de zitting ten zeerste op prijs.

Het is evenwel duidelijk, dat niet uit het oog mag worden verloren, dat hierdoor de beschikbare tijd voor het eigenlijke reclasseringswerk van toezicht en leiding steeds meer beknot wordt, hetgeen bij de huidige personeelsbezetting, tegen alle prijs moet voorkomen worden.

Het aantal rapporten in verband met V.I. *(voorwaardelijke invrijheidstelling)* over gedetineerden met een straftijd langer dan negen maanden liep op van 16 in 1956 tot 38 in 1957.

De gehele procedure van rapportering, beoordeling en verlening of afwijzing van V.I. verloopt nog zeer stroef. Het vorig jaar reeds was de Stichting zo vrij een herziening van het bestaande systeem aan te bevelen, ook nu blijft de Stichting op 'n herziening aandringen, daar het ook dit jaar weer duidelijk is geweest, dat de vigerende regeling niet te best functionneert. Het zal toch wel nooit in de bedoeling van de samenstellers dezer regeling gelegen hebben er een bron van teleurstellingen en misnoegen voor de gedetineerden van te maken.

Over de voorwaardelijk uit het G.O.G. (Gouvernements Opvoedings Gesticht) ontslagenen werd niet gerapporteerd, aangezien de Commissie van Administratie voor de Strafgevangenis, waaraan gerapporteerd diende te worden, werd opgeheven zonder dat door een nieuwe Commissie de werkzaamheden werden overgenomen.

Rapportage Gezinsvoogdijpupillen:

Het jaarverslag over 1956 gaf het aantal 84 rapporten betreffende gezinsvoogdijpupillen. Deze werden uitgebracht door de ambtenaren der Stichting en waren het droeve resultaat van tijdnood, daar men volgens de regels van de gezinsvoogdij maandelijks over alle pupillen verslag dient uit te brengen en er op 31 december 1956 niet minder dan 61 pupillen onder toezicht van de Stichting stonden.

De zon brak enigszins door, toen eind '56 de Stichting de hulp werd toegewezen van de nieuwe ambtenaresse bij de Voogdijraad, die parttime voor de Stichting het gezinsvoogdij werk zou overnemen. De Stichting heeft evenwel te veel gerekend op deze hulp in nood, daar ook zij de hoeveelheid werk verbonden aan het toezicht van 61 pupillen onmogelijk kon behartigen. Zij kwam eenvoudig handen te kort om de nieuwe gevallen een voorlichtings-rapport uitgebracht.

Van rapportage over de bestaande gevallen is in 1957 zelfs geen sprake geweest, wel werd over 7 nieuwe gevallen een voorlichtings rapport uitgebracht.

De gezinsvoogdij liep hopeloos vast, hetgeen reeds geruime tijd geleden te voorzien was, maar is hierdoor tevens in het middelpunt van de belangstelling komen te staan. Er zijn op hoog niveau verschillende besprekingen gevoerd om tot een oplossing van de moeilijkheden te geraken. De Stichting is van mening, dat de aanstelling van een ambtenaresse, die zich uitsluitend kan bezig houden met dit werk, een dringende noodzakelijkheid is.

(wordt vervolgd)

—:—

Stockholm. — Zweden heeft bij de V.N. de ratificatie-oorkonde gedeponeerd van het verdrag dat de nationaliteit van de gehuwde vrouw regelt. Hierdoor zal dit verdrag op 11 augustus van kracht worden.

Tot nu toe hebben zes landen, Zweden, Cuba, de Dominicaanse Republiek, Ierland, Israel en Groot-Brittannië het verdrag ondertekend. Dit houdt in dat huwelijk noch echtscheiding verandering van de nationaliteit van de vrouw automatisch zullen beinvloeden.

—:—

Londen. — Labour heeft een tussentijdse verkiezing in het Londense district North-Islngton gewonnen. De kandidaat van Labour Reynolds kreeg 13.159 stemmen. Zijn voornaamste tegenstander, de conservatief Bartle, 5.698 stemmen.

Enngelse regering ziet af van bouw bommenwerper met intrekbare vleugels

Londen. — Volgens de „Daily Express" heeft de Engelse regering afgezien van de bouw van een bommenwerper met intrekbare vleugels, die de afstand Londen-Moskou in een uur zou kunnen afleggen.

Volgens de „Daily Express" zou het vliegtuig in kwestie een snelheid kunnen behalen van 3.000 km per uur. De vleugels zouden bij het opstijgen en landen uitgestrekt worden, maar tijdens de vlucht zouden zij naar achteren tegen de romp aan worden ingetrokken, waardoor het toestel de indruk maakt van een pijl. Het toestel zou zijn ontworpen door dr. Barnes Wallis, de uitvinder van de bekende bommen, die tijdens de laatste oorlog werden gebruikt door de zgn. ‚dammenbrekers".

De vliegtuigmaatschappij Vickers-Armstrong zou reeds anderhalf miljoen pond sterling aan een studie van de bommenwerper ten koste sebben geleid, toen de regering liet weten, dat zij afzag van dit type vliegtuig en al haar vertrouwen vestigde in lange-afstandsraketten. De hoogste officieren van de Britse luchtmacht, aldus het blad zijn gekant tegen dit denkbeeld en zijn van mening, dat een bommenwerper, die een hoogte van 3.000 km. kan bereiken, de voorkeur geniet boven een geleid projectiel.

Op het Huis ten Bosch in Den Haag ontving H.M. de Koningin de ambassadeur van Colombia en de ambassadeur van Cuba, die hun geloofsbrieven kwamen aanbieden. Foto: links Z.E. Hernan Comez Comez van Colombia; rechts Z.E. dr Raphael Montero y de la Torre van Cuba.

Geen eigen Poolse weg

De betrekkelijke vrijheid die de Poolse arbeiders gedurende achttien maanden hebben genoten, is dezer dagen door Gomulka drastisch beperkt. Onder druk van Moskou heeft de leider van de Poolse communistische partij een einde gemaakt aan de machtspositie van de zogenaamde arbeidersraden, die in oktober 1956 waren opgericht. In de meeste grote bedrijven was toen zo'n arbeidersraad gekozen, welk lichaam vaak grote invloed uitoefende op het beheer van de onderneming. In totaal waren er indertijd niet minder dan 5600 arbeidersraden tot stand gekomen. Men volgde in deze het voorbeeld van Joegoslavië, waar de arbeidersraden overigens heel wat meer te vertellen hebben dan sinds 1956 ooit in Polen het geval is geweest.

De Russen, die altijd scherpe kritiek hebben geleverd op de Joegoslavische arbeidersraden, hebben aanvankelijk de vorming van soortgelijke lichamen in Polen willen toestaan, als een concessie aan de ontevreden Poolse arbeiders. Maar onlangs heeft Moskou aan Gomulka duidelijk gemaakt, dat het stelsel gewijzigd moest worden, omdat het een gevaar betekende voor het communisme. Bijgevolg heeft de Poolse partijleider dezer dagen op een congres van de communistische vakbeweging aangekondigd dat de arbeidsraden zullen worden opgenomen in een nieuw soort organisatie.

In iedere industriële onderneming zal voortaan minstens eens in de drie maanden een „conferentie van arbeiderszelfbestuur" worden gehouden, ter bespreking van het beleid. De arbeidersraad zal bij deze gelegenheid geïnstrueerd worden hoe de besluiten van de conferentie in praktijk moeten worden gebracht. De conferentie moet worden bijgewoond door het bestuur van de arbeidersraad, de voorzitter van de communistische vakbondsafdeling in het bedrijf, een vertegenwoordiger van de communistische partij en de directeur van de onderneming. In feite komt het hierop neer, dat de woordvoerder van de communistische vakbeweging alsmede die van de partij in deze conferentie aan de leiding van de arbeidersraad hun wil kunnen opleggen. Met de zelfstandigheid van de arbeidersraden is het voorgoed gedaan. Zij zullen nog slechts de bevelen mogen uitvoeren van de communistische machthebbers.

Het was een zwarte dag voor de Poolse arbeiders, toen Gomulko zijn radikale reorganisatie aankondigde. Door vele Polen werd indertijd de instelling van de arbeidersraden beschouwd als eén van de grootste triomfen van de omwenteling van 1956. Het was het begin van de liberalisering van de arbeidsverhoudingen in de Poolse republiek. De arbeiders kregen voor het eerst een zekere vrijheid en zelfstandigheid, na jaren van communistische onderdrukking. De communistische machthebbers in Warschau zouden hun niet meer tot in alle bijzonderheden voorschrijven wat zij te doen en wat zij te laten hadden.

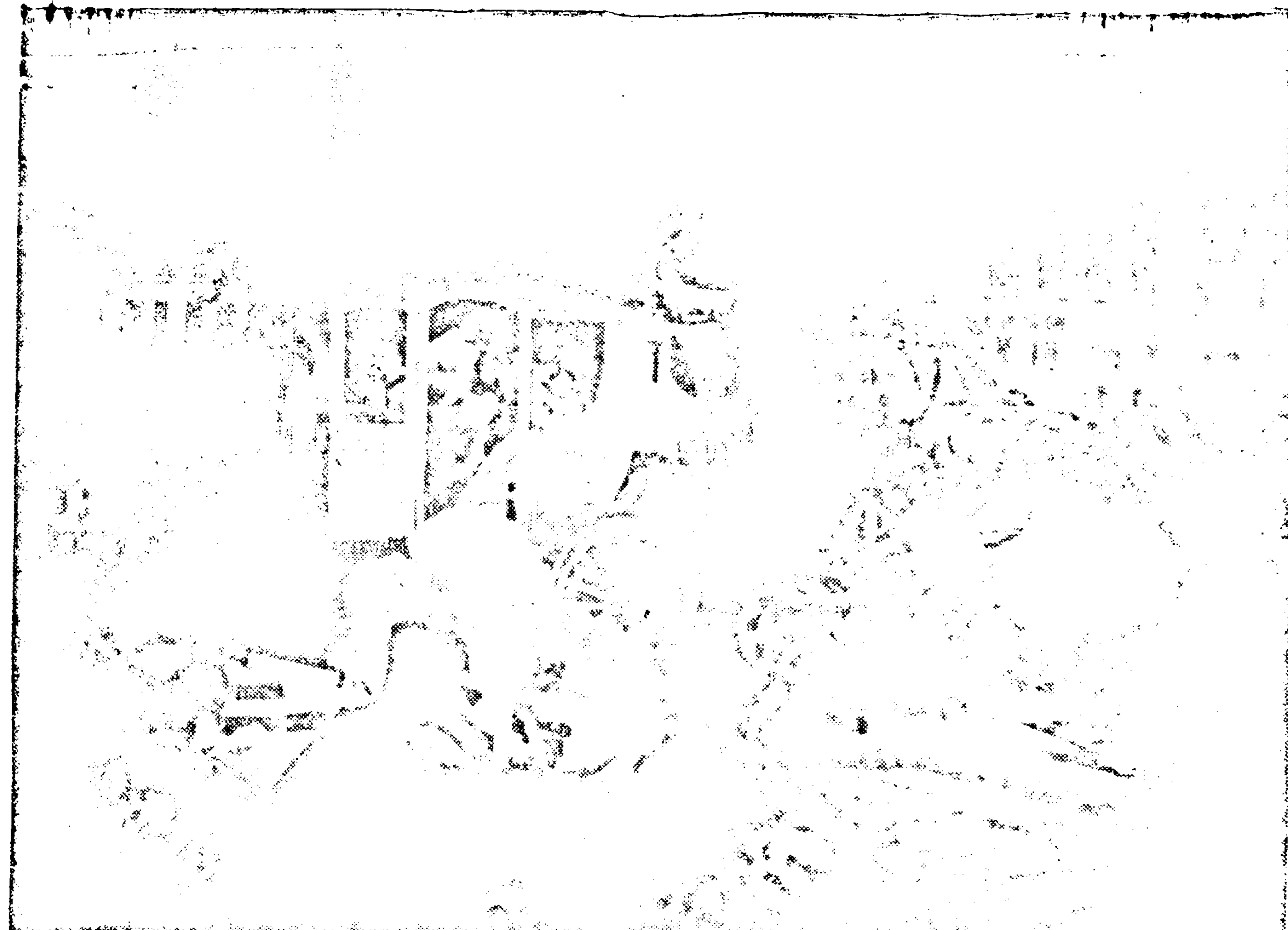
Maar nu dreigen de arbeiders weer de slaven van de staat te worden, en de staat zelf blijkt zich weer geheel naar de wensen van Moskou te moeten richten. De Poolse staatkundige zelfstandigheid, waarvan Gomulka anderhalf jaar geleden nog droomde, is een fictie. Rusland wenst niet te erkennen, dat er een speciale „Poolse weg naar het socialisme" bestaat: de Polen moeten zich onderwerpen aan het Sovjetstelsel. Het is hun niet toegestaan het Joegoslavische voorbeeld te volgen.

Gomulka heeft overigens niet alleen de arbeidersraden machteloos gemaakt, hij heeft ook het houden van stakingen verboden. De Poolse arbeiders die, **althans in theorie**, sinds oktober 1956 het recht hadden stakingen te organiseren, zien zich nu dit recht ontnomen. „In een socialistische staat," aldus Gomulka, „behoeven de arbeiders niet meer hun toevlucht tot stakingen te nemen, als zij hun recht willen zoeken." Hij erkende dat in kapitalistische staten de arbeiders geen ander middel hadden, maar in een land als Polen leidden stakingen slechts tot anarchie. Arbeiders die stakingen probeerden te organiseren konden niet gehandhaafd worden in de Poolse industrie.

Gomulka is gezwicht voor de druk van Khroesjtsjev. De Poolse communistische leider, die eens Stalin durfde te weerstaan en die deswege in de gevangenis werd geworpen, heeft na zijn bevrijding anderhalf jaar geleden aanvankelijk een krachtige houding aangenomen tegenover Moskou. Maar helaas heeft hij zich tegenover de nieuwe dictator van de Sovjet-Unie niet weten te handhaven. Polen is op de terugweg. Hoe lang zal de situatie in Polen nog in betrekkelijk gunstige zin afwijken van de toestanden in andere Oost-Europese satelliet-staten?

—:—

Peking. — Leiders van Mohammedaanse gemeenschappen hebben in de provincie Honan relletjes voorbereid om een onafhankelijk koninkrijk te stichten, aldus meldt het communistische volksdagblad van Peking. Het blad zegt dat deze leiders getracht hebben verdeeldheid te zaaien onder de Mohammedanen. De samenzwerng werd ontdekt tjdens de campagne van de regerng tegen de critici van het communisme, aldus het blad.

Een van de talloze afbeeldingen, die er later van de aanslag in de Rue Lepelletier zijn gemaakt.

De bommen van Orsini

(Van een speciale medewerker)

Honderd jaar geleden, op 14 januari 1858, pleegde Felice Orsini in de Rue Lepelletier voor de Parijse Opéra zijn bomaanslag op keizer Napoléon III van Frankrijk. Technisch gesproken mislukte de aanslag. De drie — sommige zeggen vier — grote bommen, die Orsini en zijn medeplichtigen naar het keizerlijke rijtuig wierpen, richtten dood en verderf aan onder de omstanders. Acht mensen vonden de dood, drie werden voor altijd blind en 145 mensen liepen verwondingen op. Maar Napoléon zelf kwam er met een paar sneden in zijn wang, als gevolg van gebroken glas, af. En toch heeft Orsini zijn doel bereikt. Zijn hele opwindende leven had hij in dienst gesteld van de Italiaanse eenheid. Anderhalf jaar na zijn terechtstelling begaven Franse troepen zich op mars om Italië te bevrijden. Russische nihilisten hebben de techniek van de politieke aanslag geperfectioneerd. Generaals, ministers, groothertogen en een tsaar zijn hun ten offer gevallen. Maar in historische doeltreffendheid heeft alleen Prinzip, de man die aartshertog Frans Ferdinand en zijn vrouw te Serajewo doodde, Felice Orsini overtroffen. Het is, zoals een Engels historicus het heeft uitgedrukt: „De bommen van Orsini, veel meer dan het door Cavour aangeprezen slijk van de Krim, zijn het materiaal, waaruit Italië is opgetrokken". Over het leven van Orsini, tegen de bonte achtergrond van het Risorgimento, heeft thans Michael St. John Packe een boek geschreven *).

Biografie van de advocaat, die Napoleon III wilde doden

Het was met Italië een ingewikkelde zaak. Het land werd machteloos gemaakt door de interne verbrokkeling in staten en staatjes en door het overwicht van Oostenrijk. Verschillende figuren trachtten leiding te geven aan een steeds sterker wordend nationalisme. De advocaat Orsini, die in 1819 te Meldola bij Forli was geboren, was als leider labieler en heftiger dan Garibaldi, praktischer en moediger dan de eeuwige dromer Mazzini.

Michael St. John Packe's boek is vooral in het begin zeer dicht bevolkt. De schrijver maakt gebruik van weinig bekende bronnen, maar voor wat het algemene beeld betreft beroept hij zich op schrijvers, die een halve eeuw geleden „en vogue" waren en het gevolg is, dat hij ook nog al te veel hun vooroordelen deelt. Dat neemt niet weg, dat men in het boek tal van vermakelijke détails tegenkomt.

Over Ferdinand III, hertog van Toscane, wordt ons meegedeeld, dat hij het principe van de vrijhandel zo krachtig was toegedaan, dat hij de aapjeskoetsiers in Florence verbood hun tarieven op een zichtbare plaats op te hangen. Zijn leger handhaafde hij voornamelijk terwille van de militaire kapellen. Aan de andere kant koesterde hij een onbedaarlijke angst voor democratische stromingen. Toen Giotto's portret van Dante werd ontdekt, moest het worden bijgekleurd, omdat de oorspronkelijke tinten naar het oordeel van de hertogelijke censuur te veel deden denken aan de revolutionaire driekleur.

Camille Benso, graaf van Cavour, die de regering leidde van de koning van Sardinië, Victor Emmanuel II, probeerde de aansluiting te zoeken bij de bestaande machten in West-Europa om op die manier de eenwording van zijn land te bereiken. Hij liet Sardinië daarom samen met Engeland en Frankrijk in de Krim-oorlog tegen Rusland strijden. Vooral op Napoléon, die in zijn jonge jaren actief lid was geweest van de Carbonari, de geheime bond tegen vreemde onderdrukkers, had Cavour zijn hoop gesteld.

Orsini niet. Orsini vond juist, dat Napoléon de idealen van zijn jeugd had verraden en dat er van een verenigd Italië pas iets zou kunnen komen, als de keizer uit de weg was geruimd en de republiek in Frankrijk weer zou zegevieren. De advocaat uit Mendola was een romanticus in hart en nieren. Heel zijn korte leven snelde hij van het ene komplot naar het andere. Hij heeft gevangen gezeten in de Pauselijke staat, in Oostenrijk en in Sardinië. Ook zijn particuliere leven was vol afwisseling: hij liet zijn eigen vrouw in de steek en na haar ook een Engelse een Duitse en een Italiaanse maitresse. Hij kende immers maar één obsessie: de revolutie.

Ondanks alle opwinding en spanning moet Orsini op de duur voor zijn vrienden en verwanten een enorme lastpost zijn geworden; telkens wisten zij vooruit, wat hij straks weer zou gaan ondernemen: opnieuw geld verzamelen, in allerlei onwaarschijnlijke vermommingen door Europa ijlen en vervolgens weer ergens een hopeloze opstand uitlokken. En de basis van al dit heroïsme was in wezen één kolossale harteloosheid. Italië en de Vrijheid waren abstracties, waarvoor hij alles offerde, zo nodig ook het geluk van zijn kinderen en de levens van schuldeloze omstanders.

In 1854 belandde Orsini — die weer eens uit Italië was gevlucht — in Engeland. Door het geven van Italiaanse lessen en door het houden van lezingen over Italiaanse letterkunde voorzag hij in zijn onderhoud. Hij kwam in aanraking met radicale kringen, die in het algemeen iets op gekroonde hoofden tegen hadden. Hij verkreeg hun steun voor een aanslag op Napoléon, omdat zij dat een nuttige repetitie achtten voor een soortgelijke onderneming tegen „little Vicky", waarmee dan koningin Victoria was bedoeld. De bommen van Orsini troffen echter hun doel niet.

Na de mislukte aanslag en na de arrestatie van een volslagen apathische Orsini — ook Packe verschaft geen opheldering over hetgeen Orsini voor had met het paard, dat hij moeizaam uit Brussel had laten meenemen — leidde het spoor van de politie ook naar Engeland. Daar had de mislukte aanslag een merkwaardig neven-effect. Minister-president Palmerston diende namelijk, uit reverentie voor Napoléon, de „Conspiracy to Murder Bill" in. De Engelse publieke opinie was zo verontwaardigd over deze voetval voor een vreemde potentaat, dat Palmerston door het Lagerhuis werd weggestemd. Orsini's medeplichtige, dr. Bernard, werd vrijgesproken.

Orsini werd op 13 maart 1858 in Parijs geguillotineerd, maar nog vóór zijn dood liet Napoléon — om Europa voor te bereiden — een brief publiceren, waarin Orsini hem bezwoer Italië niet in de steek te laten.

Achttien maanden later leverde Napoléon III aan het hoofd van zijn Franse troepen slag met de Oostenrijkers bij Magenta en Solferino. De strijd eindigde niet bijzonder napoleonesk, want het eind van het liedje was, dat er onderhandelingen werden gevoerd te Villafranca. Met uitzondering van Lombardije bleef Italië verstoken van de vrijheid en toen Napoléon bij zijn terugkeer door Milaan en Turijn trok, zag hij daar de afbeeldingen van Orsini in dezelfde etalages, waar eens zijn eigen portret had gestaan als dat van de bevrijder van Italië. Napoléon keerde weer in zichzelf, werd weer de kettingroker, de „moedeloze papegaai", zoals Packe die schildert. Maar toch was er iets op gang gekomen, dat niet meer te stuiten bleek, de ontwikkeling van Italië naar een vrij en zelfstandig land.

*) Michael St. Jonh Packe: „The Bombs of Orsini". Secker and Warburg, London (25 sh.)

Tussen neus en lippen

Een hoofdprijs winnen in een quiz is ook al niet alles

Een hoofdprijs winnen in een quiz is ook niet alles. Dat heeft de Japanner Yoshio Kinebuchi dezer dagen dubbel en dwars moeten ondervinden. Yoshio, die al een paar jaar bedlegerig is en zonder baan, won een televisietoestel Hij kon het apparaat echter niet aanhouden omdat hij zich de luxe van het betalen van kijkgeld niet kon permitteren. Yoshio, een goede ziel, bood daarop het apparaat aan een tehuis voor armen aan, doch zonder resultaat. De bestuurderen van het armenhuis ketsten het voorstel af, waarom vertelt de geschiedenis niet. Dan het toestel toch maar houden? — overdacht Yoshio. Geen sprake van, want als hij de luxe van het apparaat in zijn kamer zou hebben, zou hij uitgesloten worden van de wekelijkse uitkering van sociale zaken, die hij hard nodig heeft om in leven te kunnen blijven. Blijft over — zo hebben ambtenaren de arme Yoshio uit de doeken gedaan, het toestel te verkopen, maar ook deze oplossing bracht nadelen mee, immers het bedrag, dat het toestel zou opbrengen zou in mindering worden gebracht van de uitkering van sociale zaken voornoemd. Yoshio deed tenslotte wat er in zo'n geval nog te doen is. Hij sukkelde met toestel en al naar het raam van zijn kamer, riep naar beneden „Pas op uw hoofd" en liet het apparaat op de straatstenen vallen. In diggelen. Waarop een politieagent Yoshio op de bon slingerde, omdat hij het voetgangersverkeer in gevaar had gebracht. Yoshio heeft nu een knipkaart bij een psychiater......

Al te mal

Het was de directeur en de leraren van de Grasham-school in Holt in Engeland opgevallen, dat twee studenten uit een van de hoogste klassen vrij dikwijls naar sterkedrank roken. Toen de directeur een onderzoek instelde, ontdekte hij, dat de leerlingen er een geheime destilleerderij op na hielden met materiaal, dat zij in het laboratorium van de school hadden „geleend". De studenten zijn geschorst.

Ook een manier

Een hele buurt in de Amerikaanse stad Memphis schrok onlangs op van een vreselijk luid kattengemiauw. Alle honden sloegen aan en in hun slaap gestoorde bewoners snelden, gewapend met pantoffels, naar de ramen om daar te horen, dat het geluid ergens uit een luidspreker kwam. Het bleek de luidspreker te zijn van een zekere mevrouw Meanly. Haar kat had een week geleden jongen gekregen, maar verwaarloosde het moederschap en had zich weer overgegeven aan de verleidingen van de straat. Zij was weg en bleef weg, terwijl haar jongen al maar klaaglijker begonnen te miauwen van de honger. Mevrouw Meanly kon het tenslotte niet langer verdragen, kocht een microfoon en geluidsinstallatie en zond het verdriet van de jonge poesjes straten ver uit. Met succes overigens. Zo ontaard was moeder poes nu ook weer niet geworden of zij snelde naar huis, toen zij haar jongen ten aanhoren van iedereen zo erbarmelijk hun leed hoorde klagen.

Olie-regen

Boven het Engelse Kanaaleiland Jersey regent het olie. De resident van St.-Martin, de hoofdplaats van het eiland, heeft medegedeeld, dat de druppels olie de grootte hebben van vooroorlogse zilveren rijksdaalders en de schuld van dit alles gegeven aan Amerikaanse luchtmachtonderdelen, die boven Het Kanaal brandstofvulling plegen toe te passen.

ERIC DE NOORMAN — De Koningin van de Eilanden

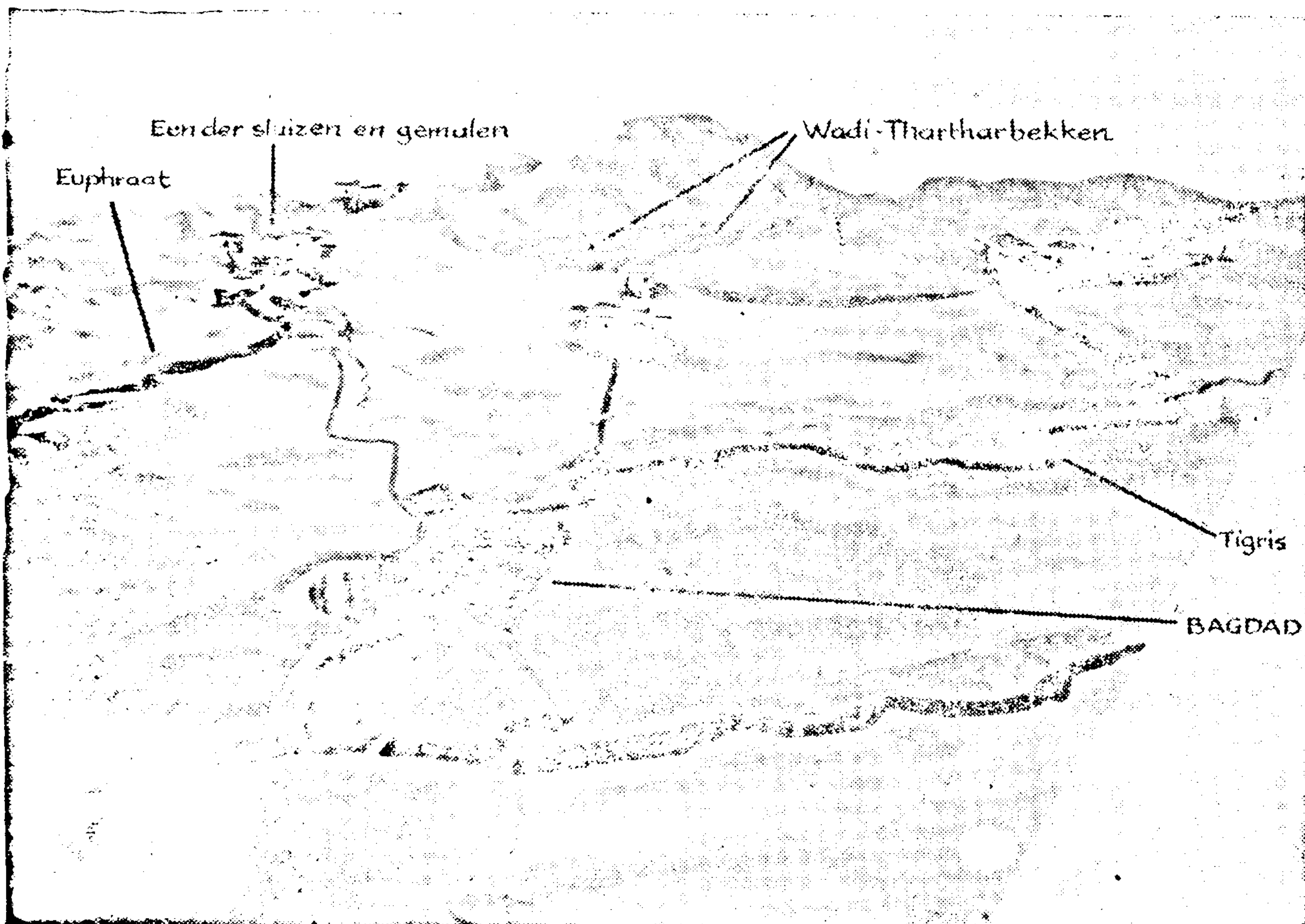

34—39 Gartvait bezint zich niet lang, maakt rechsomkeert en vliegt tegen de helling op; „Shiet dat monster neer, zusje" roept hij angstig, „red mij"! Eric is inmiddels bij zijn positieven gekomen en roept Wolf terug, maar de hond schijnt een diepe haat tegen Gartvait te hebben opgevat en wil niet luisteren. Hij rent grauwend achter Gartvait aan, die in zijn angst tegen de steile rotswand begint op te klauteren. „Mischien wil hij trachten door de heuvels te ontkomen", veronderstelt Eric. „Dat kan hij nooit doen", antwoordt Aranrod; „hij weet veel te goed zoals iedereen, dat het rotsgesteente daar onbegaanbaar is en afbrokkelt". In spanning volgen ze de wedloop tussen man en hond. Op een gegeven moment kan Wolf Gartvait niet meer volgen, en het lijkt alsof de man zal ontkomen. Dan echter zien de twee beneden vol ontzetting, dat, als Gartvait bijna aan de top is, een groot stuk rots begint te wankelen. Een schreeuw klinkt en het rotsblok stort met donderend geraas naar omlaag. Gartvait in zijn vaart met zich mee in de diepte sleurend. Wolf is door een forse sprong aan de steenlawine ontkomen en Eric en het meisje snellen toe. Als ze op de plaas komen waar Gartvait naar beneden is gevallen, is daar niets meer te zien dan een grote hoop puin. Een wolk van stof en gruis hangt over de onheilsplek en zwijgend staren Aranrod en Eric naar de plek, waar Gartvait zijn graf vond.

WERK VAN NEDERLANDSE TECHNICI

Project voor beheersing van Euphraat en Tigris

Legendarisch tweestromenland moet vruchtbaar worden gemaakt

Een deel van de fraaie maquette, die het Wadi Thartar-project toont met de diverse vereiste sluizen en gemalen. In het centrum Bagdad aan de Tigris, dat bijna ieder jaar overstroomt. Boven aan de foto tussen het hoogland het bekken dat moet worden gevuld met het water van Euphraat en Tigris, waardoor enerzijds Bagdad wordt gevrijwaard voor overstromingen, anderzijds de gebieden ten zuiden van Bagdad kunnen worden bevloeid.

(Van een medewerker in Nederland)

Leuk speelgoed lijkt deze maquette. Een druk op een knop en er gaan hier en daar groene lichtjes branden. Tegelijk stroomt er een grote hoeveelheid water door miniatuur-rivieren. Ergens in het centrum van de maquette ligt aan een der rivieren kennelijk een grote stad. Het water wast, de dijken begeven het, de stad komt onder water te staan; ook de omgeving overstroomt. De stad is geheel geïsoleerd.

Een ander spelletje. Laten we enkele rode lichtjes aanknippen. Een aantal gemalen en sluizen, minuscuul, maar op deze schaal doeltreffend, wordt in werking gesteld. Het water stroomt onverminderd door, maar vindt nu een andere weg. Het bereikt een laagvlakte, dor en droog, en vult daar een groot bassin. De stad blijft nu gevrijwaard voor overstroming, in de zomer verdampt een grote hoeveelheid van het in het bekken opgestane water. Er worden opnieuw knoppen ingedrukt. Het water van een andere rivier stroomt naar een laaggelegen meer en kan, wanneer men dat wil, gebruikt worden voor bevloeiing.

Spel en ernst rond maquette

Grote en kleine kinderen hebben een interessant tijdverdrijf met deze maquette. Het spel met de knoppen, sluizen en gemalen is echter bittere ernst. Wat voor u ligt is een maquette van een deel van het legendarische tweestromenland, de Euphraat en Tigris, met in het centrum Bagdad, de door het water bedreigde stad. Nederlandse civieltechnische en cultuurtechnische ingenieursbureaus laten door middel van deze maquette zien, hoe de wateroverlast, waarmee Irak bijna ieder jaar heeft te kampen, in een zegen kan verkeren: dringend gewenste bevloeiing van de droge en onvruchtbare gebieden ten zuiden van Bagdad. Als, volgens het plan, al het water van Euphraat en Tigris zou worden benut, zou de landbouwproduktie jaarlijks met ongeveer twee miljard gulden stijgen.

De zeer fraaie en ingenieuze maquette staat in Bagdad in het centrum van een tentoonstelling gewijd aan de ontwikkelingsplannen en -werken van Irak, welke vandaag is geopend. Een overtuigend staal van Nederlands technisch kunnen, dat hopenlijk — en waarschijnlijk — wordt gevolgd door de uitvoering van dit grootse project, waarvoor een jarenlang vergende studie is gemaakt.

De waterbeheersing van de soms onstuimig stromende rivieren in dit land is een uiterst belangrijke zaak. Bijna ieder jaar worden Bagdad en wijde omgeving overstroomd, aan de dringend nodige bevloeiing wordt zeer weinig gedaan. De Nederlandse ingenieurs hebben plannen opgesteld voor een optimale beheersing van het water. Allereerst door de bouw van sluizen en gemalen, welke al voor een groot deel is uitgevoerd, en voorts door het ontwerpen van een combinatie van twee grote projecten.

Het Wadi Tharthar-project maakt gebruik van de omstandigheid, dat het riviertje de Wadi Tharthar stroomt in een terrein gelegen tussen de Euphraat en Tigris, waarvan het diepste punt reikt tot drie meter beneden de zeespiegel. Rondom zijn heuvels tot zestig meter hoogte. De bedoeling is, dat dit bekken wordt gevuld met water uit de beide grote rivieren. Bagdad wordt dan gevrijwaard voor overstromingen en het water kan worden aangewend voor het vruchtbaar maken van dorre gronden. Het is geen kleine zaak. Het gevormde meer zal een oppervlakte krijgen van [illegible].000 m2, anderhalf maal de provincie Utrecht. De nuttige inhoud van het meer zou kunnen worden opgevoerd tot veertig miljard m3. Het gebied bestaat grotendeels uit woestijn en is ongeveer [illegible]0.000 km2 groot, ongeveer zestig procent van Nederland. Ongeveer dertig Nederlandse technici hebben in Irak twee jaar aan deze studie gewerkt. Vóór er met de uitwerking kan worden begonnen heeft men nog wel een jaar nodig.

Het plan, dat hiermee nauw samenhangt is het Abu Dibbis-project. Men wil het Abu-Dibbismeer, ten zuidwesten van Bagdad, bestemmen voor de berging van de hoge waters van de Euphraat, waardoor ook hier overstromingen tot het verleden zullen behoren. Het meer zal, nadat ten zuiden ervan een dijk is aangelegd, een inhoud hebben van twintig miljard m3 en een oppervlakte van 1.200 km2, dat is weinig kleiner dan de provincie Utrecht. In verband met het hoge zoutgehalte is het water ongeschikt voor bevloeiing. De enige mogelijkheid om het water kwijt te raken is door verdamping. Jaarlijks gaat op deze wijze een schijf ter dikte van 1.80 meter verloren, welke ruimte dan beschikbaar komt voor het bergen van volgende hoogwaters, die gemiddeld eens in de twee tot drie jaar voorkomen. Aan de dijk is men reeds bezig, maar aan de uitvoering van het project moet nog worden begonnen.

Een hoogst interessante zaak, waarmee de Nederlandse ingenieurs van de Nederlandse Heidemaatschappij en van het bureau Dwars, Heederik en Verhey te Amersfoort onder auspiciën van de Nedeco (Netherlands Development Consultance) veel eer mee inleggen. Sinds 1952 is de Nedeco in Irak aan het werk. Zij neemt er naast Engelse en Amerikaanse bureaus, die ook op het vinkentouw zitten, een bijzondere plaats in. Behalve de beschreven projecten — de vorming van de bekkens, de aanleg van gemalen en sluizen en de dijk — zijn er verscheidene andere objecten. Er is een brug gebouwd over de Niosoel, diverse belangrijke wegen zijn aangelegd, andere adviezen over wegenaanleg zijn gegeven, voor diverse kunstwerken zijn plannen opgesteld, ontwateringsplannen vergen uitgebreide studies.

Men meent dat door de waterbeheersing, zoals men deze nodig acht, jaarlijks een oppervlak van 5,5 miljoen ha, dat is 1,7 maal Nederland, van water kan worden voorzien. Het ziet er wel naar uit, dat de grootse projecten zullen worden uitgevoerd. Tenslotte heeft de regering van Irak jaarlijks 70 procent van de inkomsten uit de olieproduktie voor de ontwikkeling van het land beschikbaar gesteld. Voor de vijfjarige periode 1955-1960 is het budget vastgesteld op een bedrag overeenkomende met 3,2 miljard, waarvan 1,2 miljard voor de aanleg van irrigatie en drainage en 675 miljoen voor bruggen en wegen. Daarnaast staan op het programma: industriële ontwikkeling, elektrificatie, onderwijs, openbare gebouwen, volkswoningen en spoorwegen.

De sociologische en menselijke factor, de ontwikkeling van de bevolking, het uitbannen van het grootgrondbezit, de opheffing van feodale toestanden, in het algemeen het verrichten van de „job" met de „tools" die de Nederlanders aan het smeden zijn, dit zijn zaken die de Nederlandse technici meer dan eens het voorhoofd doen fronsen. Over de „follow-up" zijn zij verre van gerust. Maar hun eerste taak is het ontwerp van de projecten. En u hebt wel begrepen, dat zij hiermede prachtig baanbrekend werk hebben verricht.

Antwoord van Drees aan Chroestsjef

Vraagstuk der proefexplosies dient behandeld te worden in topconferentie

's Gravenhage. — De tekst van het antwoord van minister-president Drees op de brief van Chroesjtsjef, overhandigd op 13 mei, luidt als volgt.

„Bij uw schrijven van 4 april jl. heeft u mij in kennis gesteld van het besluit van uw regering om proeven met kernwapens van elke soort met ingang van 31 maart jl. stop te zetten. Aan dit besluit werd de mededeling verbonden, dat, indien andere regeringen zouden voortgaan met het nemen van proeven met kernwapens, de Sovjet-regering zich de vrijheid voorbehoudt tot hervatting van haar eigen proefexplosies.

In zoverre uit bovenstaande de bereidheid der Sovjet-regering mag worden afgeleid om mede werken aan een beëindiging der bewapeningswedloop, heeft de Nederlandse regering met genoegen van dit besluit kennis genomen. Naar het oordeel der regering is voor een oplossing van het vraagstuk der proefexplosies een internationale regeling vereist, welke tevens voorziet in doeltreffende contrôlemaatregelen. Voorstellen voor een dergelijke regeling zijn reeds eerder door een aantal regeringen, waaronder die van Nederland, in de Verenigde Naties aanhangig gemaakt, doch deze zijn door de regering der U.S.S.R. niet aanvaard.

De regering is van oordeel, dat het vraagstuk der proefexplosies tezamen met andere ontwapeningsproblemen, in beschouwing ware te nemen in een eventuele Topconferentie.

De regen kwam op de Bovenwinden

Na de droogte is dan eigenlijk de regen gekomen, een universeel regentje, waarvan alle droge eilanden geprofiteerd hebben. Van zondagavond af en de gehele maandag is iedereen er wel van overtuigd geworden dat lekloze huizen hier niet gebouwd worden. Het is alleen een kwestie van min of meer.

Maar na een langdurige droogte doet het je toch weer goed om de grond kletsnat te zien.

Een ogenblik heeft menigeen op Saba nog gedacht aan de wolkbreuk van januari enige jaren geleden, toen grote landverschuivingen een erge ravage in de Bottom veroorzaakten. Nu is het gebleven met vele op de weg gestorte stenen.

Bij de Fortbay is een blok rots op een der boten terecht gekomen, die dan ook danig vernield is. Een olievat is onder het gewicht van vallend gesteente plat geslagen.

Tot ver in zee kun je nu goed zien een baan van zand en aarde, bij de Fortbay in zee gespoeld. We hebben regen nodig maar iedere grote bui brengt ook heel wat schade aan weggespoelde aarde. Moeten we de erosie zijn gang laten gaan tot Saba een kale rots is (zoals het al op sommige hellingen is) of komen we tot maatregelen voor het te laat is?

De statistiek zegt dat deze regen 265 mm geweest is — dus een behoorlijk hoeveelheid water, waar we weer een tijd op kunnen teren.

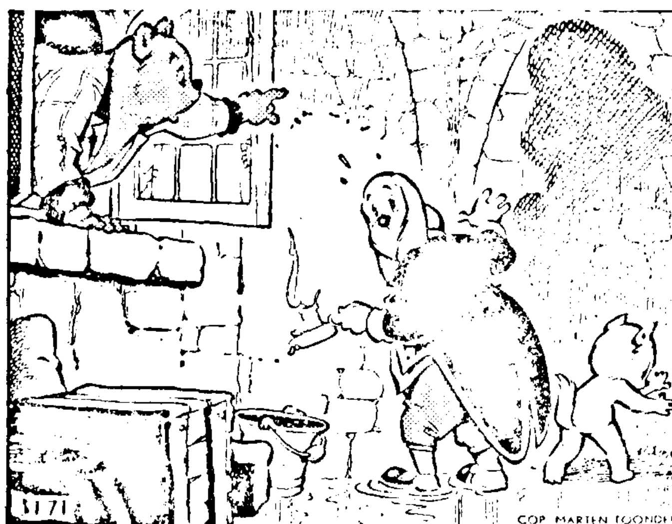

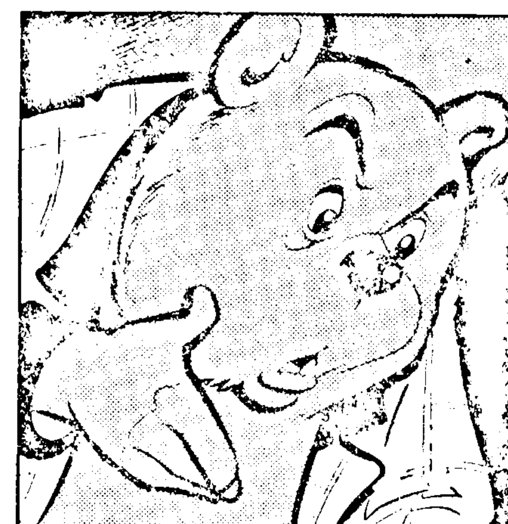
Door het doorknippen van een lint werden door de minister Algera te Rotterdam de Bijdorpbruggen opengesteld voor het verkeer. Hiermede is een betere verbinding verkregen met Rijksweg nr 13 naar Den Haag. Rechts wethouder Langerake links ir Tilleman van openbare werken in Rotterdam. In het midden de minister.

Het eerste regiment genietroepen be tond 210 jaar. Ter gelegenheid van dit feit is in 's-Hertogenbosch een grote parade gehouden door de aldar gelegerde genietroepen. De parade werd afgenomen door de luitenant-kolonel J. F. Michielsen, commandant van de genietroepen.

TOM POES en het Stenenbeen-Probleem

3171 Heer Ollie knielde neer en stak onstemd het gelaat door het keldervenster.

„Wat is dat nu voor een onrustig gedoe in de late avond?" vroeg hij.

„Ik houd daar niet van. Zo kan het voedsel niet bevredigend verteren en je weet, dat mijn spijsvertering héél delicaat is, Joost!"

„Jawel, heer Olivier" zei de trouwe knecht. ;;U moet mij wel verschonen. Maar de fundamenten zijn door en door vochtig — het water gutst langs de wanden als ik mij zo mag uitdrukken. Dat is heel betreurenswaardig voor het bouwwerk!"

„Er moet iets aan worden gedaan", vulde Tom Poes aan. ;;Dit is niet gewoon. Er moet een lek in de waterleiding zitten, of zo iets".

„Ach, jullie altijd!" riep heer Bommel gemelijk uit.

„Smeer die wanden dan een beetje aan. Plak er wat cement op. Doe iets. Moet ik dan tot diep in de nacht met kleinigheden geplaagd worden? Kan dat niet tot morgen wachten?"

Tom Poes kroop uit het kelderraam en klopte zich wat af.

„Maar Joost heeft gelijk", zei hij. ;;Het is toch goed; dat hij op uw bezittingen let?"

„Ach wat", zei heer Ollie. ;;Ik wilde jou wijzer hebben; jonge vriend. Het is heel bitter dat je liever met de bediende naar rommel staat te kijken, dan dat je naar mijn leerzame gesprekken luistert".

„Hm" mompelde Tom Poes. ;;Het is voor uw eigen bestwil; heer Ollie.. „Het is uw eigen rommel".

Heer Bommel wilde uitvallen, maar hij bedacht zich.

„Genoeg hierover", sprak hij kort. ;;De zin is mij vergaan — en het is trouwens bedtijd. Welterusten, Tom Poes, we zullen morgen wel eens zien".

Hij spoedde zich naar binnen om te gaan slapen — en hij vermoedde niet welk een verschrikkelijke verrassing hem morgen te wachten staat......

Roep der ruimten

Een Nederlandse emigratieroman

door Dirk van den Brink

20

Ik maak terloops melding van dit gesprek om te tonen hoe zij over sommige dingen dacht. Hoewel ik graag spreek over zaken, die iets dieper gaan dan de oppervlakte, betuigde ik thans toch wel wat overdreven mijn instemming. Maar ik was in een toestand, die me alles in dit meisje als verheven deed beschouwen. Toch moest ik toegeven, dat dergelijke gesprekken ons contact hebben verinnigd. Het is trouwens mijn vaste overtuiging, dat men het, om tot eèn eenheid te geraken — welke dan ook — eerst eens dient te zijn over zijn Schepper.

Intussen waren wij de hoofdweg genaderd, die naar het dorp leidde, en ik had nog steeds geen aanknopingspunt kunnen vinden voor mijn bericht over Veldhamer. Blijkbaar beschikte ik toch niet over het tactische talent van de heer Robbers.

Maar er was niet veel tijd meer over, dus begon ik ten einde raad, zonder verdere inleiding:

„Daar is me een pracht-betrekking aangeboden."

„Is het heus, Johan?"

„Ja, ik kan een plaats krijgen als bedrijfsleider op een grote proefboerderij."

Midden op de weg keerde zij zich naar me toe en bleef staan.

„Wat is dàt heerlijk voor je."

Er lag een ongewone glans in haar ogen. Zij had gesproken in een opwelling van ongeveinsde verrassing.

Zó moest ze altijd blijven, dacht ik.

Overgelukkig zei ik:

„Zullen we ér eens 'n kijkje gaan nemen? De boerderij ligt 'n goeie twintig kilometer hier vandaan."

Ze aarzelde enkele seconden met haar antwoord — en daarom kreeg ik pas veel later haar toestemming te horen. Naast ons stopte namelijk een auto.

Het portierraam werd omlaag gedraaid en het welgedane hoofd van burgemeester Dubbelman puilde naar buiten.

„Kijk, die Johan...juffrouw Simons, is het niet...? Stoor ik misschien?"

Zonder veel overtuiging verzekerden we, dat daar absoluut geen sprake van was.

„Ik zou zeggen, stapt U allebei in," vervolgde de burgemeester enthousiast, „het is een heel eind naar het dorp. Ik was juist op weg naar jou, Johan. Ik had een boodschap voor je...tenminste," hij wierp een zonderlinge blik op mijn gezellin, „als je geen andere bezigheden hebt."

Maar nogmaals verzekerde ik lusteloos, dat ik op geen enkele wijze verhinderd was.

Toen wij binnenkwamen — Jettie was onderweg uitgestapt — stond juist de tafel gedekt. Het zegt verder niets, maar burgemeester Dubbelman kwam bijna altijd binnen op een ogenblik, dat de tafel gedekt stond.

„Moeder," riep hij opgewekt uit, „er gaat toch niets boven een echte ouderwetse boerendis!"

Dit ben ik in ieder geval met hem eens. De verfijnde, overbewerkte, ingeblikte of diep-bevroren lekkernijen van de deftige tafels kunnen niet in de schaduw staan van onze simpelste gerechten als eigengebakken mik, rauwe, bloedrode ham en oranjekleurige eierdooiers.

Vanaf het eerste moment was onze gast keurig op dreef. Ik mocht hem graag, wanneer hij op zijn praatstoel zat; hij verdreef zelfs mijn teleurstelling over het afgebroken gesprek met Jettie.

De burgemeester was klein van stuk. Hij had een knikkervormig hoofd, even rond, niet minder glimmend en minstens zo kaal als een biljartbal. Twee donkere kraaloogjes sprongen als het ware voortdurend van het ene voorwerp op het andere.

Hij praatte honderd uit. Over de goede, oude tijd, over zijn prettige herinneringen aan de dagen, dat het dorp [illegible] boeren bevolkt werd, en er dus niets dan boeren in de Raad zaten. Hij praatte, zoals hij het als jong burgervader bij de aanvang van zijn ambtsperiode gedaan had: gemoedelijk, met een niet te stuiten stroom van weinig diepzinnige woorden, die vroeger van iedere raadsvergadering een gezellig onderonsje maakten. Ha, zó had hij tientallen geschillen beslecht, zó had hij er de onmogelijkste voorstellen dóórgehaald, vroeger.... in die onvergetelijke tijd, toen men nog een grap wist te verstaan, toen men zich nog op kon winden over het plaatsen van een verkeersbord, of over het bestraten van een zandweg.... weet je nog, Martens, die geschiedenis met Peer van Rooy? Hij had zijn sloot door ónze gemeenteweiden getrokken, die deugniet. Jij zat toen óók in de Raad, niet? Haha, in zulke dagen was de raadszaal het strijdperk van een boeiend tournooi! Maar kwam daar nú eens om! De geest van saamhorigheid was zoek. En telkens weer die vreemde gezichten in de Raad...

Inderdaad leek de groei van ons dorp wel wat op een revolutie: door de annexatie van een naburige wijk was het aantal inwoners plotseling tot ruim vierduizend gestegen. De stormachtige ontwikkeling van de industrie maakte, dat de boeren in de minderheid werden gedrongen: tegenover de 3 boeren-vertegenwoordigers in de Raad stonden 2 middenstanders, 1 „onafhankelijke" en 5 arbeiders!

Was onze burgemeester vroeger algemeen geacht en bemind, thans riep zijn beleid vaak hevige conflicten op. De goede man kon de situatie al lang niet meer overzien; zijn eigen bevolking was hem boven het hoofd gegroeid.

„En dat praat dan van onderling overleg, en over wederzijds begrip!" riep hij opgewonden uit, „alsof er iets te overleggen valt met lieden, die hun standpunt als een heipaal in d'r kop geslagen hebben..."

Hij greep zijn servet om het overvloedige vet van zijn lippen te vegen. In zijn opwinding viel deze beweging iets te wild uit: met zijn hand stootte hij tegen de sauskom en het donkere nat werd onmiddellijk door het smetteloze tafellaken opgeslorpt. Haastig sprong onze gast overeind, maar net iets te laat om te voorkomen dat zijn broek onder vakkundige behandeling moest worden gesteld.

(Wordt vervolgd)

Opname van het staatsiebezoek van president Cronchi aan Engeland. De karos met koningin Elisabeth en de Italiaanse president op weg naar Buckingham Palace.

ARUBA gaat MARIA vereren door grootse manifestatie in stadion

Lourdes-verhaal hoofdthema van openluchtspel van pater COPRAY

Oranjestad. — De op zondag 8 juni te houden grote Maria-manifestatie belooft de meest indrukwekkende gebeurtenis te worden van de Arubaanse viering van het „Lourdes-jaar". Onder de indruk van de vurige Maria-verering op Aruba heeft de Z.E. pater Copray een openlucht-spel geschreven, dat op vaardige wijze door Hubert Booi werd vertaald, en dat de bedoeling heeft de uitbundig vreugde- de verwachtingsvolle sfeer van Lourdes tenminste voor enige uren over te planten naar Aruba en tevens een indruk te geven van de verschijningen, die 100 jaar geleden plaats vonden, toen in Lourdes de H. Maagd gebed en boete kwam vragen voor de bekering van de wereldbevolking.

De sfeer van Lourdes zal men pogen te brengen door romantische kaarsen- en Sacramentsprocessies, door een ziekenzegen en de nadruk te leggen op de Maria-verering, welke geen grenzen, taal of ras kent.

Begin februari ontvouwde pater Copray zijn plannen aan een aantal genodigden en spontaan werd toen een comité gevormd ter voorbereiding van deze manifestatie. Hierin namen zitting de Z.E.. pater Van Baars (voorzitter), Max Croes (secretaris), N. Royer (penningmeester), C. Juliao (commissaris) en als leden de Z.E. pater J. Copray, frère Henricus, frère Bonifacius, mevr. H. Oduber, mevr. C. M. van Gompel, mej. V. Paul en de heren A. J. M. Poppe, C. Maduro, F. B. Tromp, B. Arends, J. P. Wever en R. A. Kelly.

Met trompetgeschal, gebracht door de R.K. Verkenners, wordt de avond geopend, waarna het eerste tafreel brengt de verschijning van de „Dame in het Grot". Dit centrale gebeuren zal plaats vinden, belicht door geweldige schijnwerpers op het dan nog geheel lege speelveld van het stadion.

Daarna vormt een schare van meisjes (leerlingen van de hoogste klassen van alle scholen) een levende Rozenkrans, waarin elk der kralen wordt voorgesteld door een bloemenmand. Men zal daarbij als het ware een samenspraak horen tussen Bernadette en de H. Maagd, die aan het eenvoudige boerenmeisjes Haar opdracht geeft.

Direkt daarna komt er een kaarsenprocessie, waarin vertegenwoordigers van alle parochies meelopen. Daarachter komt de H. Sacramentsprocessie, waarna een Lof volgt, gecelebreerd door Z.H.E. Mons Holterman, daarbij geassisteerd door de Z.E. pastoor Burgemeester als diaken en de Z.E. pastoor Erkamp als subdiaken. Ceremoniarius zal zijn de Z.E. pater dr C. Micklinghoff. De misdienaars worden weer door alle parochies. geleverd, evenals de lantaarndragers (kollektanten). Verder zullen alle Eerw. paters, soeurs en frères bij dit lof tegenwoordig zijn.

Monseigneur bidt dan de Rozenkrans voor en intussen is er tal van tableaux vivants.

Tot slot van deze indrukwekkende betoging zal Monseigneur de zegen geven aan de zieken, die, onder toezich van zuster L. Ecury een speciale plaats krijgen, van waaruit zij het gebeuren goed kunnen volgen. Aan de uitvoering wordt door drie koren medegewerkt. De heer Vermeulen bespeelt het orgel. De koren zijn het koor van de frères, het Trupialenkoor en het meisjeskoor „Vivons en Chantant".

Het is onmogelijk alle medewerkenden te noemen. Het zijn er vele honderden. Een uitzondering willen wij maken voor degenen, die de leiding hebben van bepaalde onderdelen. Zo zal de heer Booi de leiding hebben van de taferelen rond de verschijning van de „Dame in het grot", mevr. R. de Vries heeft het toezicht op de Rozenkrans, waarvoor mevr. Igenia Bareño alle bloemenmanden maakte. J. Huige is verantwoordelijk voor de manifestatie van de moeders. De voorbereiding van het plechtig ceremonieel rond de Sacramentsprocessie is in handen van de Z.E. pater Küstner.

Het programmapunt „Gloria di Maria" staat onder leiding van mej. P. Rus en frère Inocentius. De muzikale leiding heeft frère Henricus. Zuster Irena, mej. E. Croes en mej E. van Wegberg zijn verantwoordelijk voor de kleding, frère Adrianus voor de grime.

De technische leiding heeft frère Antoon, waarbij Bonny Croes en de firma Petrona en Croes bijzonder veel werk hebben verricht voor de versiering en de bouw der podia.

De geluidsinstallatie wordt verzorgd door Joaquin Kelkboom en D.O.W. met in het bijzonder de heer Van Doren verzorgen de elektrische installatie. Mevr. Van Gompel en de heer Carlos Juliao zijn belast met de publiciteit. De algemene leiding heeft pater Copray, die geassisteerd wordt door mej. Dd Lange.

Het Wilhelminastadion is door het ASU -bestuur geheel gratis ter beschikking gesteld. Het geweldige schilderij van de H. Maagd van Lourdes is het werk van frère Antoon. De heer Kemmink en zijn helpers hebben veel en belangrijk werk verzet bij de voorbereiding. De firma Heerkens Schaepman uit Zwolle in Nederland schonk de organisatoren 1100 kaarsen. Ook de handel, royaal als steeds, liet zich niet onbetuigd.

De manifestatie is vrij toegankelijk voor een ieder. Er zijn thans op alle pastorieën en in vele zaken programmaboekjes verkrijgbaar à *f* 0,50 per stuk. Deze boekjes heeft men wel nodig voor de gezangen en gebeden, terwijl het bovendien een aantrekkelijk souvenir vormt. De kosten van deze manifestatie zijn ondanks de vele gaven en royale steun van zovele kanten, nog groot. Om deze te dekken wordt er een kollekte gehouden in het stadion en worden mogelijk ook souvenir-briefkaarten verkocht. De manifestatie belooft een onvergetelijke te worden waaraan heel Aruba graag en spontaan medewerkt of naar gaat kijken.

R. V. D. weet van niets

Oranjestad. — Blijkbaar heeft de R.V.D. nog niet het juiste recept gevonden voor het smakelijk opdienen van het bericht over het ontslag van de commissaris van politie van Aruba mr. Willemsen. Dit ontslag werd op 27 mei officieel aangezegd, maar toen de correspondent van „La Prensa" nadere inlichtingen vroeg, wist de R.V.D. van niets. Dit was van Antillen's voorlichtingsdienst blijkens een bericht in „La Prensa" van gisteren, het antwoord:

„De heer Braam, hoofd van de Regeringsvoorlichtingsdienst, zei ons dat het bericht tot op dit moment, niet juist is, daar de regering in deze zaak nog geen beslissing heeft genomen...."

Wij vragen ons af, wat de reden kan zijn van deze zonderlinge berichtgeving van 's lands voorlichtingsdienst!

De waterreserve op Aruba

Oranjestad. — De Arubaanse watervoorraad blijft slinken. In twee dagen tijd werd weer 500 ton meer verbruikt dan geproceerd, waarmede een laagterekord werd bereikt van 6000 ton. De druk in de leidingen is zo gedaald, dat verschillende wijken overdag zonder water zitten.

—:—

Oranjestad. — De waterreserve liep gisteren opnieuw met 360 ton terug tot 5640 ton.

Aruba Camera Club

Oranjestad. — De Arubaanse Cameraclub besprak tijdens haar laatstgehouden werkvergadering in Trocadero de inzendingen van de leden. welke dit keer zwart-wit-portretten tot opdracht hadden.

De inzendingen werden als volgt gewaardeerd: A-klasse: 1) A. Carpay. 2) E. Bergen, 3) F. Leenman. B-klasse: 1) dr Gaikhorst, 2) Tang Swie Tong en in de C-klasse: W. Huismans.

De volgende vergadering wordt gehouden op 24 juli as., wederom in Trocadero. Het onderwerp: speelgoed.

Gelegenheid tot inschrijving als lid van ESTRELLA

Oranjestad. — Zondagmiddag om zes uur is er gelegenheid in de Estrella club te Sint Nicolaas voor het inschrijven van nieuwe leden van de St. Josephbond. Alle jongens van Santa Cruz van 12 jaar en ouder en hun ouders zijn op deze bijeenkomst van harte welkom.

Op deze bijeenkomst zal ook een prachtige film worden vertoond.

De bijeenkomst van zondagavond is dus niet alleen voor de leden van de club maar **voor een ieder.**

Groeten uit Nederland

Oranjestad. — Voz di Aruba zal zondagmiddag om zes uur nog eens het groeten programma van Radio Nederland uitzenden. In dat programma spreken vanuit het St. Josephs ziekenhuis te Venlo Arends, Cintia Sharp, en Earl Hicks, Norma Richardson, Myrtle Henry, Livia de Lange en Enny van Heiningen.

Howard Asen kwam, zag en wil op Aruba ook overwinnen!

Aruba Beach Club gaat hotel met honderd kamers bouwen

I. Howard Asen, Amerikaans zakenman, die op Aruba een groot resort hotel met 100 kamers wil bouwen.

Oranjestad. — Als ooit iemand onder de indruk is gekomen van de charme en de touristische mogelijkheden van Aruba, dan is het de Amerikaanse architekt en zakenman I. Howard Asen. De heer Asen werd ongeveer een jaar geleden op het eerste gezicht verliefd op ons eiland. Hij besloot toen, ongeacht zijn verdere zakenlijke plannen zich op Aruba te vestigen, „om er de rest van mijn leven te wonen".

Voor hij naar hier kwam onderzocht hij echter verder de mogelijkheden van de bouw en financiering van een toeristenhotel op Aruba en zijn researchwerk leidde tot het opstellen van een groot en groots plan, dat voorziet in de bouw van een resort-hotel met meer dan 100 kamers, ten noorden van de Palmbeach, zich uitstrekkende links en rechts van de boulevard. Die plannen vielen in goede aarde. De vergunningskwestie werd snel en effektief op Aruba geregeld en in Amerika werd een consortium gevormd, dat voor 340.000 dollar aan aandelen voor zijn rekening nam.

De heer Asen is een energiek man van middelbare leeftijd, die kan terugzien op een zeer eervolle carrière als architekt en jarenlang verbonden was aan de afdeling huizenbouw van het Amerikaanse ministerie van defensie. Ook was hij geruime tijd verbonden aan het luchttransportcommando en werden zijn verdiensten officieel erkend met verschillende onderscheidingen, waaronder de „Presidential Unit Citation" en de met jockey E. Perez (handicap 44 Bronze Star Medal. Na demobilisatie ging de heer Asen terug naar de particuliere woningbouw en makelarij.

Hij heeft zich thans geassocieerd met de heer John L. Olsen, die binnenkort naar Aruba komt en zich hier eveneens met zijn familie voor goed gaat vestigen.

De plannen van de heer Asen, die bekend staan onder de naam Aruba Beach Club, voorzien in de bouw van 34 dubbele kamers, elk met een terras, dat uitzicht biedt op zee en 66 dubbele kamers, ondergebracht in duplex bungalows. Verder zullen er restaurant en rekreatiegelegenheden zijn, waarbij voor de kinderen eigen faciliteiten een eigen zwembadje (in het uit te diepen lagoen) worden aangelegd.

Ofschoon het hotel dus honderd kamers krijgt en een grootte krijgt, die dicht die van het grote luxe hotel Aruba Caribbean nadert, zullen de bouwkosten aantrekkelijk laag blijven, dank zij het toepassen van de meest moderne en efficiënte bouwmethoden en het bouwen van flats, waardoor men geen kostbare liften en in het algemeen dure hoogbouw krijgt.

Hierdoor zal men de hele onderneming kunnen financieren met $ 1.2 miljoen. Het verschil tussen de 340.000 dollar. die de heer Asen in Amerika bijeen bracht en de 1.2 miljoen moet worden gevonden door de verkoop van aandelen, waartoe verkoopsorganisaties worden opgezet in Venezuela en op de Antillen. De heer Asen is er van overtuigd dat ook de kleine spaarder op de Antillen, als aanvulling op pensioenfondsen en levensverzekeringen graag zal willen deelnemen in dit veelbelovend projekt en heeft daarom de aandelen klein gemaakt. Voor $ 50.— koopt men een „eenheid", bestaande uit een geregistreerd en preferent aandeel van $ 30.— en een obligatie van $ 20.—. De obligatie hebben een looptijd van tien jaar en geven een jaarlijkse rente van 6%. De accountants van de heer Asen voorspellen, dat deze belegging een rente zal dragen van tenminste 12%.

De heer Asen is van plan het hotel te openen vrijwel direkt na de opening van het Aruba Caribbean Hotel. Zolang er nog niet gebouwd wordt, wordt het geld van de aandeelhouders gedeponeerd op de plaatselijke banken en daarmede veilig gesteld.

Ofschoon de grote verkoopscampagne van de aandelen nog moet beginnen, heeft de heer Asen thans reeds veel belangstelling ontmoet voor deze emissie en werden er al verschillende aandelen, zowel hier als in Venezuela geplaatst. De Aruba Beach Club N.V. heeft als voorzitter van de raad van commissarissen de heer Leo Berlinski, de heer Ernst Bartels als vice-president en als leden de heren Fernando Yrausquin (Viajes Venezuela) en dr Esteban Kauser, eveneens van Viajes Venezuela.

EILANDGEBIED CURAÇAO

Door het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao zullen op donderdag 19 juni des voormiddags te 11 uur op het Bestuurskantoor, Scharlooweg 35, in het openbaar worden aanbesteed:

Bestek no. 337:
Het bouwen van een 6-klassige R.K. gemengde school voor jongens en meisjes met bijkomende werken op een terrein gelegen aan de Schout bij Nacht Doormanweg in het 2e district op Curaçao.
en
Bestek no. 338:
Het bouwen van een 6-klassige R.K. jongensschool met bijkomende werken op een terrein te Sta. Maria (Salsbach) op Curaçao.

Bestekken en tekeningen zijn vanaf 30 mei 1958 te verkrijgen ten Bestuurskantore tegen betaling van f. 15.— per stel.
Restitutie aan inschrijvers bij inlevering der ongeschonden stukken ten Bestuurskantore op de dag van aanbesteding f. 12.50 per stel.

Het Hoofd van de Dienst
van Openbare Werken,
ir. H. de KIEWIT.

Voetballers vertellen over ongeluks-trip

Zeer SLAPPE LEIDING verstoorde eensgezindheid onder de spelers

Door optreden van jongens gelukte het CBV-leiding niet Aballay als zondebok de woestijn in te sturen

Wekenlang hebben de voetballiefhebbers op Curaçao berichten uit Nederland en andere West-Europese landen in de bladen gelezen, die melding maakten van slechte resultaten van het Curaçaose team. De jongens, die heus wel blijk gaven zich bij de geheel andere omstandigheden te willen aanpassen, leden nederlaag op nederlaag, en hoewel de verslagen lang niet allemaal in mineur waren omdat er in verschillende ontmoetingen toch werkelijk wel het een en ander gepresteerd werd, was het uitblijven van ook maar één enkele overwinning toch wel een domper op de sportieve vreugde van de trip.

De mensen op Curaçao, die wat dieper over het sport-drama, dat zich in Europa voltrok, nadachten, hebben wel begrepen, dat hetgeen zij van de tournee te horen en te lezen kregen, slechts de buitenkant van het drama betrof. Over wat zich achter de coulissen afspeelde, werden zij niet ingelicht, noch door het persbureau, noch door de eenzame verslaggever die het team op zijn tocht volgde.

En toch heeft ook datgene wat zich in de beslotenheid van het gezelschap afspeelde, grote betekenis gehad voor het welslagen van de trip.

Het is nu eigenaardig, dat men op Curaçao zoveel omtrent de eigenlijke stemming der spelers ten opzichte van het verloop van de tournee, als over de onverkwikkelijke geschiedenis met trainer Aballay volkomen in het onzekere gelaten is. Dit nu was wel bij uitstek de taak geweest van de sportverslaggever, die vanuit Curaçao de hele trip meemaakte. Maar helaas heeft hij zich tot schabloon-berichtgeving bepaald. Het nieuws waar Curaçao precies op zat te wachten, bleef uit.

Doch nu de jongens weer thuis zijn willen wij trachten de lacune in de nieuwsvoorziening enigszins en voor zover dit nog zin heeft aan te vullen door nu eens precies te vertellen wat de werkelijke mening der spelers is over datgene wat zich tijdens de trip zoal heeft voorgedaan. De kwestie-Abbalay zullen wij daarbij slechts zijdelings benaderen, omdat wij hierover reeds eerder uitvoerig schreven.

De spelers, die wij tot nu toe benaderden, waren het er allen over eens, dat de trip zeer onvoldoende was voorbereid en dat er van een serieuze training door tijdgebrek praktisch niets terecht is gekomen. Zij delen in dit opzicht de mening van trainer Abbalay zelf, die naar getracht heeft er het beste van te maken, maar die volgens zijn eigen zeggen weinig hoop had op een gunstig resultaat.

De jongens die voor deelname aan de trip in aanmerking kwamen, voelden zich daarom onzeker en hadden meer het idee, dat de hele onderneming een gokje was in plaats van een ernstige sportreis waarvan men redelijke verwachtingen mocht koesteren.

Dat geen der voetballers vóór de aanvang van de reis op dit ernstig tekort heeft gewezen, is begrijpelijk en volkomen menselijk. Eerstens was dit niet hun taak, doch wel die van de C.V.B. En vervolgens wilde

TRAINER ABALLAY

natuurlijk niemand te vóren roet in het eten gooien of zijn plaats in het elftal in gevaar brengen.

Men kan nu zeggen, dat trainer Aballay principiëler had behoren te zijn en meer van zich had moeten afbijten. Voor een buitenstander is het altijd gemakkelijk achteraf kritiek te oefenen. Doch men moet niet vergeten, dat Aballay nauwelijks met de C.V.B. gekontrakteerd had, toen hij opdracht kreeg een team samen te stellen en te trainen, dat de moeilijkste tournee zou gaan maken, die het ooit in zijn geschiedenis voor de boeg had gehad.

Dat Aballay als newcomer niet aanstonds hoog van de toren wilde gaan blazen, is begrijpelijk. Hij heeft zeker wel gezien, wat er aan het elftal mankeerde.

Doch toen hij eenmaal A had gezegd, wilde hij ook B zeggen.

Het is falikant voor hem en de spelers uitgekomen en niemand heeft daar meer spijt van dan hij en de spelers.

Hoe het ook zij, geen der spelers die wij er over spraken, dacht er ook maar aan Aballay van de mislukte onderneming de schuld te geven. Tenslotte heeft de C.V.B. deze trainer in dienst genomen en het feit dat de Bond dit deed, hield in dat men ook vertrouwen in hem stelde. Alle spelers die wij spraken, vonden het daan ook buitengewoon unfair om geen ander woord te gebruiken, dat de C.V.B. Aballay reeds in het begin van de trip hals over kop terug naar Curaçao wilde sturen. Het was een goede noot van onze voetballers, dat zij dit van de Bond niet namen en dreigden zelf de tournee te zullen afbreken, wanneer dit snode plan zou doorgaan.

Aballay heeft toen bij het gezelschap magen blijven, doch als vijfde rad aan de wagen, in plaats dat de C.V.B. hem na ne eerste grote nederlagen van zijn elftal eens een riem onder het hart hadden gestoken, hetgeen het verdere verloop van de trip ontegenzeggelijk ten goede zou zijn gekomen.

Nu onstond er onder de spelers een gemelijke stemming, die weinig werd bevorderd door het feit, dat de leiding uiterst slap en twijfelachtig was en niemand eigenlijk precies wist, wie het voor het zeggen had en waaraan men zich had te houden.

De C.V.B.-leiding stond toe, dat spelers zich met de opstelling van het elftal bemoeiden of mede uitmaakten, wie als reserve zou worden aangewezen.

Het gebeurde zelfs dat de reserves niet werden aangewezen, doch dat het aan de spelers zelf werd overgelaten of zij zich voor reserve beschikbaar wilden stellen. Hoe zeer daaronder de geest in de ploeg leed, behoeft nauwelijks te worden gezegd.

Een andere voetballer die de reis naar Europa meemaakte, en die dezer dagen spraken, zeide ons dat ofschoon men zich tijdens de tournee aan bepaalde regels had te houden, er toch zo weinig toezicht op het naleven daarvan was, dat sommige spelers deden wat zij verkozen. Zo kon het gebeuren, dat leden van het gezelschap die des avonds uitgingen en 's nachts zeer laat thuiskwamen, toch de volgende dag in het elftal worden opgesteld.

Uiteraard was de leiding van deze onbehoorlijke toestand op de hoogte.

In ieder geval behoorde zij daarvan op de hoogte te zijn. De desastreuze praktijken echter oogluikend werden toegelaten, weet onze zegsman aan de „vriendjespolitiek" tijdens de trip, die bepaalde leden van het gezelschap in de bkoring bracht te doen wat zij verkozen.

Toen daarbij de nederlagen elkander met de regelmaat van een uurwerk opvolgden, kon het al niet anders of het moreel van de troep leed daar zwaar onder en de eensgezindheid onder de jongens werd daardoor ernstig bedreigd. Er brak zelfs een moment aan, dat enkele dreigden niet verder te zullen meespelen.

Hetgeen bepaalde spelers wel bijzonder een doorn in het oog was, was het feit dat hoewel sommige, van hun ploegmaats op een bepaald ogenblik in minder goede conditie waren, zij hun plaats toch niet aan een goede reserve behoefden af te staan. „Wij hadden daardoor wel eens het idee, dat men ons als koopwaar beschouwde," aldus onze zegsman.

Wat ook veel kritiek ontmoette was het besluit van de C.V.B. de Curaçaose ploeg tegen de Tweede Divisie club Heracles van Almelo te laten uitkomen.

„De 3-1 tegen Heracles heeft ons heel wat meer dwars gezeten dan de 8-1 tegen Nederland," aldus onze zegsman. „Het besluit om ons tegen deze Tweede Divisie club in het veld te brengen, is wel een der grootste misvattingen geweest van het C.V.B.-bestuur. De 8-1 nederlaag tegen Nederland werd ten slotte geleden in een landenwedstrijd en tegen een sterk elftal Maar het getuigde van weinig stijl en ook niet van respect voor onze jongen om ze na de debacle in Rotterdam voor het Nederlandse publiek eigenerbewijs redeclasseren door ze naar Twente te sturen. En was het daar dan nog maar een overwinning geworden!"

Uiteraard is het laatste woord over deze ongeluks-trip nog lang niet gesproken. En het bestuur van de C.V.B. zal zeker hebben uit te zoeken of de kritiek der voetballers die aan de tournee deelnamen, gerechtvaardigd is.

Daar wachten wij dan maar op.

CURACAO officieel voor Spelen te Caracas uitgenodigd

Venezolaanse delegatie bracht bezoek aan autoriteiten

Willemstad. — Gisteren arriveerde uit Venezuela een kleine delegatie, bestaande uit de heren Heriberto Andrew, Leonardo Pelicano en Armando Naranjo, alle drie commissieleden van het Organiserend Comité van de Centraal Amerikaanse Spelen, welke van 29 november tot medio december in Caracas zullen plaatsvinden.

Het doel van de reis van deze commissie was het officieel uitnodigen van de NABLO als Ned. Ant. Olympisch Comité voor deelname aan deze spelen, alsmede het Gouvernement. De commissie werd door de Consul Generaal van Venezuela opgewicht, alsmede door de heren Isa, Willems en Dankmeyer, die optraden in naam van de NABLO. Gisteren werden o.a. bezocht de Gouverneur, de Eerste Minister en de Minister van Onderwijs. Des avonds vond er in Hotel Curacao een samenzijn plaats van deze kleine commissie met leden van de pers en vertegenwoordigers van de verschillende sportbonden. Ook de Consul Generaal van Venezuela was hierbij aanwezig. Vandaag zullen de bezoeken worden voortgezet en op het programma staat o.a. een bezoek aan de gezaghebber. De commissie, die Curaçao bezoekt is reeds met hetzelfde doel in Trinidad en Brits Guyana geweest en men verklaarde ons, dat zowel in deze twee landen als op Curaçao van Gouvernementszijde interesse bestaat voor de Spelen en dat men mede in verband met reeds ingekomen verslagen van andere commissies op een groot aantal deelnemende landen rekende.

De delegatie vertrekt morgen naar Jamaica en vandaar terug naar Caracas.

Zaak-ANASTASIA opnieuw opgeschort

Bonn. — De behandeling van de zaak-Anastasia, die in november j.l. te Hamburg is begonnen, is gedurende vier dagen voortgezet en opnieuw opgeschort, waarschijnlijk tot aanstaande herfst.

In de afgelopen dagen is een groot aantal getuigen gehoord, die van onderling tegengestelde meningen blijk gaven over de vraag of de oude dame, die in het dorp Unterlegenhardt in het Zwarte Woud ziek te bed ligt en de naam Anna Anderson voert, in feite groothertogin Anastasia, de jongste dochter van wijlen Tsaar Nicolaas de Tweede van Rusland, is.

Scherpe kritiek van „Daily Mirror" op Forster Dulles

Londen. — Cassandra, De commentator van de „Daily Mirro", stelt dat het optreden van Dulles, de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, noodlottige resultaten heeft gehad voor de hele wereld.

Speciaal in het Midden-Oosten is het weifelen van Dulles catastrofaal geweest, aldus de commentator.

Het ene ogenblik bleek hij Mossadek steun te verlenen en het volgende mengde hij zich doelloos in de aangelegenheden van Egypte, hetgeen eindigde met het bespottelijke incident inzake de Dam van Assoeen, dat de aanleiding vormde tot onze dwaasheid met Suez. Het resultaat van dit alles is dat de V.S. in grote gebieden van de wereld worden gehaat.

In communistisch China, Rusland, Frankrijk en, zoals wij pas hebben kunnen constateren, in de landen van Latijns-Amerika heeft men geen goed woord over voor de natie die de heer Dulles vertegenwoordigt, zo besluit Cassandra.

Snelste duikboot ter wereld liep van stapel

Washington. — Op de werven van Groton in Connecticut is de „Shipjack", de snelste duikboot van de wereld van stapel gelopen. De „Shipjack" is 75 meter lang, meet 3000 ton en heeft een theoretische actieradius van 96.000 km.

Volgens het Amerikaanse ministerie van marine is de duikboot gebouwd naar een „revolutionair" ontwerp. De „Shipjack" is voorts het meestwendbare schip van de Amerikaanse atoomvloot.

New York. — De 67-jarige Amerikaanse Mevr. David Coker, die tot de Amerikaanse moeder van 1958 is uitgeroepen, en die naar de wereldtentoonstelling in Brussel is vertrokken, zal ook door koningin Juliana in audiëntie worden ontvangen.

Liberaal-democraten winnen verkiezingen in Japan

Tokio. — De Japanse liberaal-democratische regeringspartij heeft de zevende na-oorlogse algemene verkiezingen gewonnen. Zij verwierf 287 van de 467 parlementszetels. Dit is evenwel drie minder dan zij in het oude parlement bezat. De socialisten zijn van 158 op 166 zetels gekomen. De communisten, die twee zetels hadden, zijn tot een zetel gezakt. Kleinere partijen verwieven een zetel en de onafhankelijken twaalf.

De verkiezingsstrijd is voornamelijk uitgevochten op de kwestie van de buitenlandse politiek. De pro-westerse regering verzet zich tegen druk van links om communistisch China te erkennen.

Premier Kisji en al zijn ministers zijn, met uitzondering van de minister van justitie, Karasawa, herkozen.

De stemverhouding was:
Liberaal-Democraten 22.976.827 (57,8 procent);
Socialisten 13.093.984 (33 procent);
Communisten 1.012.019 (2,5 procent);
Kleine Partijen 287.991 (0.7 procent);
Onafhankelijken 2.380.793 (6 procent).

Meer dan 76 procent van de 52 miljoen kiezer heeft gestemd.

De ene zetel die de communisten hebben verworven, kost hun circa twee miljoen gulden: ruim 1.75 miljoen wegens onkosten voor de verkiezingscampagne en 250.000 gulden aan waarborgsommen voor 112 kandidaten die niet gekozen zijn.

V.S. wil meer bewegingsvrijheid voor Sovjet-burgers in Amerika

Washington. — De Amerikaanse regering heeft de Sowjet-Unie in een nota voorgesteld de beperking van de bewegingsvrijheid van Sovjet-burgers in bepaalde gebieden in de V.S. op te heffen, indien de Sowjet-Unie soortgelijke maatregelen neemt.

De V.S. stellen voor, dat alle grote steden in de V.S. evenals bepaalde wegen die thans voor Sowjet-burgers verboden zijn, in het vervolg toegankelijk worden, op voorwaarde, dat de Amerikanen in de Sowjet-Unie dezelfde vrijheid genieten.

De maatregel zou niet gelden voor centra, die van vitaal belang zijn voor de veiligheid.

Franse schrijver Francis Carco overleden

Parijs. — De Franse schrijver Francis Cargo, die bekend staat als „de dichter van de Bohemiens", is op 71-jarige leeftijd te Parijs overleden.

Hij heeft lange tijd in Montmartre gewoond en was bevriend met Picasso, Utrillo, Vlaminck en andere schilders.

Sedert 1937 was hij lid van de Academie Goncourt.

Zijn bekendste werken zijn „Jesus La Caille", „L'Homme Traqué" en „La Rue".

President van Nicaragua verzekert I.A.P.A. dat er persvrijheid in zijn land is

Managua. — Luis Somoza, de president van de republiek Nicaragua, heeft in een aan de inter-Amerikaanse persvereniging te New York gericht telegram verklaard, dat zijn regering volledige vrijheid van Pers en Meningsuiting handhaafd.

De Inter-Amerikaanse Persvereniging had hem gisteren uit New York een protest gezonden tegen de campagne op het ogenblik talrijke bladen te Managua, de hoofdstad van Nicaragua, blootstaan van de zijde van het ochtendblad „Novedades", dat eigendom is van de familie van president Somoza.

In zijn antwoord verklaart deze, dat het niet tot de taak van de regering behoort een einde te maken aan polemieken tussen kranten. Hij zal de vrijheid van algehele meningsuiting handhaven behalve in geval van aansporing tot geweld en ondermijning. De president merkt op, dat er in Nicaragua geen wet bestaat tot regeling van het beroep van journalist. Somoza geeft tenslotte toe, dat hij mede-eigenaar is van „Novedades".

Hij besluit zijn telegram met een uitnodiging aan John T. O. Rourke, de voorzitter van de Inter-Amerikaanse persvereniging, die het protest had getekend, om een bezoek aan Nicaragua te brengen.

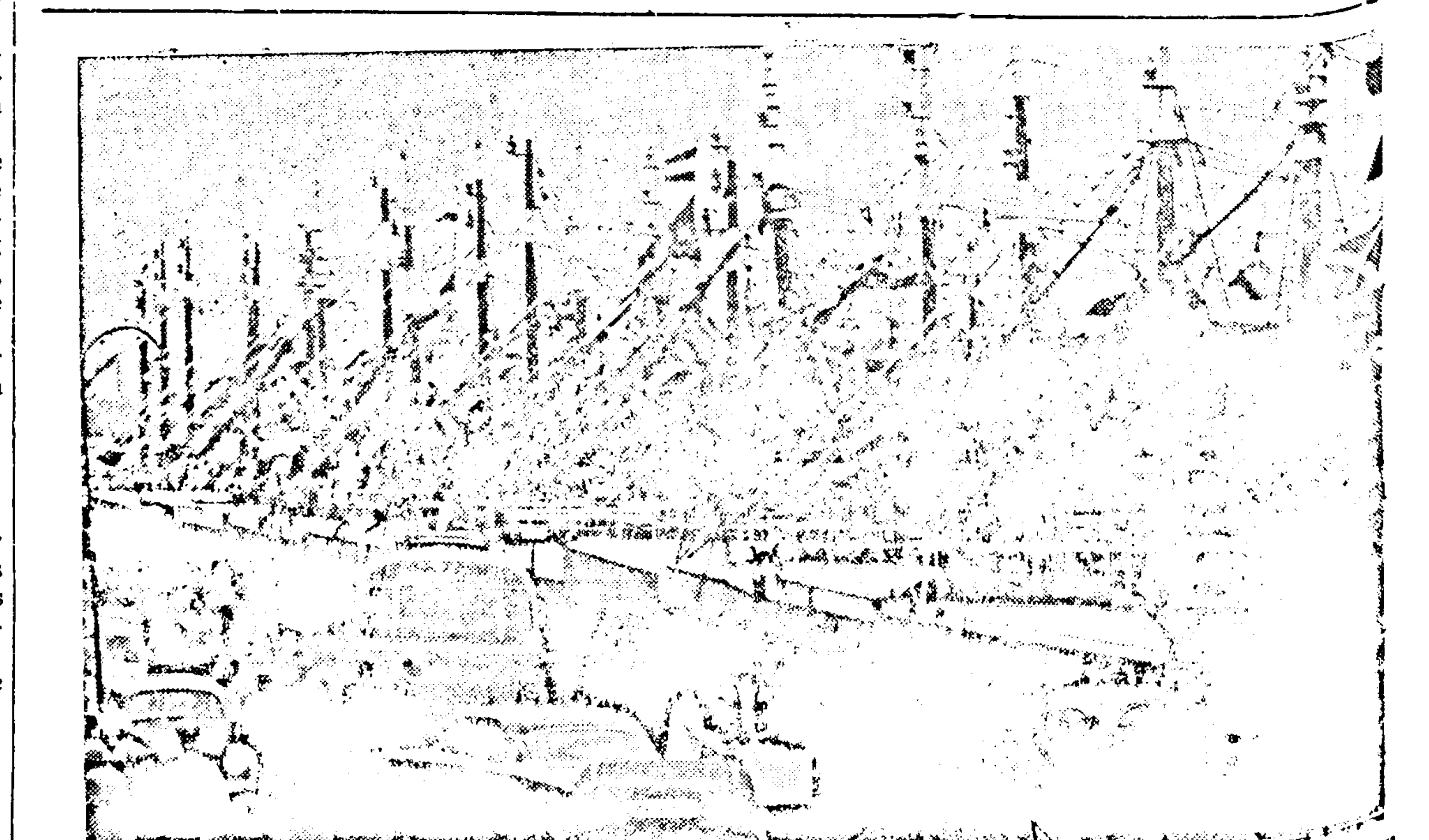
ODULIO WILLEMS gaat met verlof

Willemstad. — Morgen vertrekt de heer Willems, secretaris van de CVB met verlof naar Europa, waar hij o.a. de voetbalkampioenschappen zal bijwonen. Wij wensen de heer Willems een prettig verlof toe.

Prof. GEYL ontving P.C. Hooftprijs

Muiden. — De directeur-generaal voor de kunsten en de buitenlandse culturele betrekkingen mr. H. J. Reinink heeft in de Ridderzaal van het Muiderslot de P. C. Hooftprijs — de staatsprijs voor letterkunde — uitgereikt aan de 70-jarige Utrechtse hoogleraar prof. dr. Pieter C. A. Geyl. Mr. Reinink sprak de rede van mr. Höppener uit. De bijeenkomst werd onder meer bijgewoond door de Belgische minister van buitenlandse handel H. Fayat, als vriend van prof. Geyl, Karel Jonckheere, hoofd van de dienst kunst en letteren van het Belgische ministerie van openbaar onderwijs en verscheidene Nederlandse literatoren. Voorts de beide historici, de professoren Dijksterhuis en Rogier, aan wie resp. in 1951 en 1954 de P. C. Hooftprijs werd toegekend. In zijn dankwoord zeide prof Geyl dat nu met de toekenning van deze prijs hij als letterkundige wordt gehuldigd een ambitie van zijn leven in vervulling gaat.

Bonn. — Het Westberlijnse anticommunistische voorlichtingsbureau heeft gemeld, dat prof. Erhard Huebener, die van 1946 tot 1953 minister-president is geweest van de Oostduitse provincie Saksen-Anhalt, naar West-Duitsland is gevlucht.

Vlaggetjesdag in IJmuiden. De gepavoiseerde Katwijker vissersvloot genoot, ondanks het koude weer een behoorlijke belangstelling.